

LA PUBLICITAT

ANY LI. — NUM. 17.087. — PREU: 10 CENTIMS

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ, PLAÇA DE CATALUNYA, 8. — TELEFON 14014

BARCELONA, DISSABTE, 12 DE GENER DE 1929

TALLERS D'IMPRESSA: CARRER BARBARA, 11 I 13. — TELEFON 19609

Si algun dia per casualitat no estiguéssiu satisfet de la qualitat del carbó que us subministren, recordeu-vos dels

CARBONS PERMANYER

CLARIS, 13

Tel. 10723

CRONICA

La comercialització de l'esperit

Han passat prou dies perquè les economies fisiològiques i d'estímul hagin recobrat la normalitat trasbalsada pels excessos de la quinzena que en les nostres latituds comença amb les emocions de la rifa i acaba amb les sorpreses de l'Epifania. Tothom ja ha passat comptes i els resultats demostren que com més va aquestes diades es tornen més resonants i bullicioses a tot arreu. El Nadal s'hipertrofia; el programa de les expansions adequades s'allarga, és sollicitada la col·laboració d'elements nous per a canviar la satisfacció, i la fantasia s'esforça a trobar noves formes de posar a prova la generositat i l'optimisme de la gent. Els senyors, els llamenets, busquen l'auxili de l'exotisme; es desplacen i es refugien en els nuclis cosmopolites més selectes. L'onada natalenca, però, persegueix l'orgia lenta, grassa, d'aquests dies i arriba liscant per la neu saturada d'aires de jazz, carregada amb les minúscules novetats que per aquest temps s'alcen a tot arreu.

Les dificultats de la vida moderna influeixen en la dispersió. A Anglaterra, sobretot, s'accentua la tendència a evadir-se de la llar en tals dies: el terrible problema del servei domèstic contribueix a fer fugir la gent de casa. Però tant-seval; fugen del foc per caure a les brases. Ni al restaurant, ni a l'hotel, ni en els llocs més arreuerats i elegants poden evitar d'asseure's davant d'un "old fashioned Christmas dinner". La tradició industrialitzada no respecta res; ho inunda tot. Un escriptor anglès, el crític i poeta Tomàs Burke, fa pocs dies que en una crònica natalenca deia que Dickens, amb el seu "The Christmas Carol", ha fet malbé el Nadal anglès. El Nadal —escrivia— abans de Dickens era una festa viva, una efusió familiar espontània en la qual conjugaven pacíficament l'estómac i el cor. Dickens, però, amb la seva exaltació del Nadal, ha ensupèrbit talment la diada que avui tothom es creu obligat a celebrar-la amb abundància espectacular. En aquesta pompa convencional hi entra més la hipocresia que la sinceritat.

No sé si l'observació de l'escriptor anglès és exacta al seu nucli; és evident, però, que a totes les altres terres que no han tingut la fortuna d'ésser víctimes de la suggestió del gran novel·lista el fenomen es produeix amb la mateixa intensitat. Més que la literatura han estat els avenços materials els que conspiren a la hipertrofia natalenca: el Nadal és comercialitzat; l'economia posa el greix a la idealitat, el sentit materialista de la vida és el que fa adquirir les proporcions fabuloses a les manifestacions de sensualitat que avui acompanyen la commemoració més idealista del món cristià. Aquest és l'aspecte curiós de la qüestió; el reclam comercial és un dels factors principals de la inflació natalenca.

L'alegria és encomanadissa; l'home sempre fa un per acceptar el bon grat les invitacions a l'oblit de les coses desagradables. Però en aquest joc humaníssim de l'interès i de la sensualitat amb l'ideal, els primers envaïen talment els dominis del segon que se va fent difícil destriar en qualsevol moment què pertoca a l'estómac i què correspon a l'esperit. I d'aquesta invasió el Nadal modern n'és la representació més típica i significativa. El fenomen es reproduïx en tots els fets que participen d'aquest doble caràcter: espiritual i comercial. En l'art, en la literatura, en la ciència, en la vida de destriar la gruixa del bluf que es forma automàticament damunt de qualsevol fet intel·lectual o artístic; costa de distingir els Al·leluia, espontànies, triomfals, del campaneig sistemàticament exhortador. L'admiració sincera de la provocada, la crítica del reclam, la veritat discreta i enèrgica de la complença interessada.

L'exemple d'aquella mestressa del Sunderland, dona eixerreda; que pel fanatisme de la veritat, ara fa quinze dies, denunciava, amaleable, als seus parvuls esclaiats que els presents dels Reis són els pares qui els compren, realment és inhumà: una veritat que té el triomf immediat tan ben garantit no necessita holocaustes tan terribles. El candor infantil és prou fugaç perquè calgui precipitar-ne la desaparició; però un cop perdut convé que ens familiaritzem amb la veritat i la busquem quan s'oscargaria en la seva dels interessos, de les convencions i de les toleràncies, per a poder donar al comerç el que li pertoca i a l'esperit el que s'agui seu.

CARLES CAPDEVILA

La situació política a l'Europa oriental

Per obra i gràcia dels periodistes indiscrets al servei de la diplomàcia europea, s'ha esbommat una notícia, encara no confirmada, segons la qual els Soviets han proposat al Govern de Varsàvia la signatura d'un protocol posant en vigor el famós Pacte Kellogg, abans que aquest sigui ratificat pels altres Estats signataris. Des del punt de vista internacional, el pas donat pel Govern de Moscou té una transcendència enorme, sobretot pel que fa a la situació política a l'Europa oriental.

No s'ha d'oblidar, en primer lloc, que existeix un tractat d'aliança entre Polònia i Romania i que aquesta darrera sosté una relació delicada, més aviat tímida, sota les aparences pacífiques, amb el Govern de Moscou. Hi ha, sempre latent, una qüestió de la Bessaràbia, que els eslaus aspiren a trobar-la un dia o altre, guanyant la partida i que els romanesos, naturalment, pretenen conservar en la situació actual. Els comentaristes occidentals han volgut subratllar que els Soviets no solament no han fet extensió a la invitació del seu protocol a les províncies bàltiques i a Romania, sinó que, probablement d'una manera deliberada, ha evitat de declarar que el Govern de Moscou no intentarà mai, sota cap pretext, recobrar l'antiga Bessaràbia russa. D'aquí a suposar que amb el projecte de protocol russo-polonès els Soviets pretenguin lligar Polònia per al cas eventual d'un conflicte entre Bucarest i Moscou, només hi ha un pas.

Al nostre entendre els comentaristes de Ginebra i de París, que coincideixen en aquestes hipòtesis, van un bon tros massa enllà. És completament exagerat i posat fora de raó pretendre que el Govern de Moscou faci una declaració solenne afirmant que renuncia per sempre a intentar recobrar la Bessaràbia. Ho trobaríem, a més a més, d'una ineficàcia absoluta perquè es tractaria d'una manifestació insincera, imposada per determinades circumstàncies.

L'època dels límits internacionals ha passat. Àustria i Hongria podran, per exemple, afirmar amb la solennitat que es vulgui, que no intentaràn recobrar llur grandesa perduda, car aquesta afirmació haurà estat feta amb vista a negociar un tractat de comerç que ha de reportar-los uns beneficis materials a la vista. En canvi, qui creurà en la sinceritat i en la inviolabilitat d'aquest compromís?

Cem es pot exigir a un home arruïnat que renunciï per sempre a refer el seu capital? És infantil creure que Hongria i Àustria han de renunciar a veure, un dia o altre, la revisió dels tractats del Triànon i de Saint-Germain, com és infantil, reportant-nos al món occidental, que sigui sincera i real la teoria cordialitat diplomàtica existent entre Alemanya i França.

Aquestes reflexions no volen pas demostrar que nosaltres siguem fatalistes i que creguem que no hi ha altra solució que la guerra. Hem batallat periodísticament sense parar per a provar, precisament, el contrari. Hem alludat al projecte de protocol russo-polonès, convenint la vigència immediata del Pacte Kellogg, i als comentaristes maliciosos de la premsa moderada de París i Ginebra respecte als suposats propòsits dels Soviets, per a demostrar una vegada més que el Pacte Kellogg és una cosa tan fràgil que no pot bastir-s'hi cap castell d'esperances venenchant sobre la pau del món. La sola proposició de Moscou — una proposició de pau — ha

Full de dietari

CONSUMATUM EST!

M'he ocupat potser dues vegades de l'edifici que ha elevat l'Institut de Barcelona dins el seu jardí. La primera vegada vaig censurar amargament el fet de la seva erecció; creia — i no he modificat pas el meu parer — que prou ofegat hauria restat el bell edifici universitari per mesquinesa dels antics administradors de la cosa pública i que era pecat ofegar-lo més. La solució generosa hauria estat deixar-lo tot sol al bell mig d'un jardí que abastés tota la illa i presidint una plaça ampla, almenys, com tot edifici. Ni li han concedit la illa de jardins, puix que a banda i banda hi han tolerat un bloc de cases de lloguer, ni la plaça té l'amplària que li pertocava.

En fi, el pecat era vell i era somniari truites esperar que tingués esmena en el nostre temps. El que, francament, no esperàvem és que dels dos jardins que flanquejaven la Universitat, el menys esquitit. És a dir, el que veïneja amb l'Institut, hauria de suportar un edifici nou, d'una oportunitat manifesta. Talment com si un penediment tardà hagués sobtat els responsables d'aquesta atzagada, vet ací que un dia les obres es varen deturar... I van passar setmanes i mesos sense bellugar-se. Aleshores vaig escriure el meu segon article.

I en el tercer, que és el que ara tinc en curs, he de comentar ple d'un sant terror, la represa de les obres. Ara va de debò! Han acabat la torreta, tota d'un estre anodi, però gens congruent per fer costat al solenne edifici projectat per l'arquitecte Roget. L'han acabada i la pinten! Amb el blanc de l'estuc i la colorina de les raïoles la trobo pitjor.

Des de les finestres altes que, si no m'erro, pertanyen a l'Escola d'Arquitectura, els futurs Pal·ladios i els futurs Brunelleschis poden contemplar-la i aprendre. Això és l'harmonia. Així s'ennobleixen les perspectives urbanes.

CARLES SOLDEVILA

Un forner de Bouville havia fugit perquè la dona el renyava...

París, 7. — Els diaris parisencs anuncien una nova sensacional: el pastisser Grenèche, que feia vuit dies que havia desaparegut i que havia mobilitat una allau de policies i detectives, car tothom el creia víctima d'un atemptat, s'ha presentat tranquil·lament a casa d'una cunyada seva. La pobra dona, que ja li havia fet dir una dotzena de misses, es quedà esglaiada davant la visió de l'aparegut.

— Que no ets mort? — li va preguntar més morta que viva.

— Sembla que no — va contestar el pastisser.

El forner tenia tota la raó. No n'era gens ni mica de mort. La gendarmeria de Bouville, en tenir notícia de la tornada del forner, l'interrogà per a saber les causes de la seva misteriosa desaparició. Grenèche aleshores digué que no havia volgut tornar a casa seva perquè la dona el renyava.

— El dia que vaig deixar d'anar-hi havia acabat la feina molt tard que els altres dies, i no em vaig veure amb cor d'afrontar les iras de la meua muller. No hi ha res més que això. Com més dies passaven més por tenia de tornar. No sabeu quin mal geni té la meua dona...

El gendarme aleshores, en vista del pànic del pobre marit, varen decidir d'acompanyar-lo fins a casa seva i recomanar a la terrible dona que sigui un xic més amable amb el seu marit.

No és una funció precisament indicada per als agents de la força pública, però és que els pobres gendarmes volen evitar una altra possible desaparició del forner Grenèche i han provat d'entornar la seva muller...

descendemat una sèrie de comentaris bèl·lics i una altra sèrie de visions de conflictes possibles entre els Estats de l'Europa Oriental. La Societat de Nacions, a desgrat de totes les conferències del desarmament, serà impotent per evitar-los, mentre no enforqui la seva constitució en un sentit més democràtic i menys verbalista. Arribarem, lògicament, a l'única medicina eficaç per a guarir els mals de la política internacional i netejar l'horitzó del món d'ombres de conflictes irreconciliables. Una política internacional constructiva d'arbitratge obligatori, anant a la formació d'un bloc d'adeptes i procedint per eliminatòries amb els recalcitrants. La clau dels interrogants transcendentals la trobaríem, d'aquesta manera, no a Ginebra, sinó a La Haia. La Societat de Nacions, sotmesa a una depuració rigorosa, després de reformat el Pacte, instaurarà un sever procediment de profilaxia política per a evitar noves recalcades, es convertirà en l'òrganisme ideal per a secundar l'obra del Tribunal de La Haia.

DONENEC DE BELLMONT

Facilitats postals

París, gener

De tant en tant ens plau d'imaginar un conjunt de millores morals i materials constituint alhora el lema i la finalitat de tota una vasta campanya, en la qual s'emmergiran els dots oratoris d'una part, almenys, dels antics propagandistes polítics. No podem creure que una campanya semblant trobés cap oposició per part de les autoritats. Al contrari: ens sembla que la derivació de la propaganda política cap a propagandes de la mena que imaginem afalagaria les ànimes engadegades governamentals. I en cas que no fos així, i es jutgessin també pertorbadores, i un veto fos formulat, tampoc no s'hauria perdut res. Però què obtenir un "no" és, de vegades, una victòria tan gran o més que obtenir un "sí".

Entre les millores de caràcter material que no deixarien d'incloure en la llista, n'hi ha una que pertany al ram postal, i que podria formular-se amb aquests mots: multiplicació de les oficines de correus.

Ignorem el nombre exacte d'oficines d'aquesta mena que existeixen a Barcelona. Però sabem, com sap per experiència tot barceloní que n'hi ha necessitat els serveis, que llur nombre és irrisori, i que per a l'operació, en altres països senzillíssima, de certificació, cal, en general, fer cua llargament i perdre en conjunt un temps precís que no oscil·la de mitja hora a dues hores o més.

El fet tractant-se d'un servei tan prou utilitzat — té, si un home s'hi fixa, un caràcter tan extraordinari, que ens hem preguntat sovint com és possible que una demanda clamorosa, en favor de la disseminació d'oficines de correus per tots els indrets de la ciutat, no s'hagi elevat temps fa i no s'hagi repetit periòdicament fins a l'obtenció de la millora. I la sola resposta que hi hem sabut trobar és la d'una explicació basada en la força del costum, que fa que molts barcelonins acceptin totes les molèsties que comporta l'escassetat d'oficines postals com un fet completament natural i irremediable. I de natural i irremediable és possible que ho sigui, però és indubtable que no ho hauria d'ésser.

I, si més no, pel bon nom de la ciutat i per a tranquil·litat de consciència dels ciutadans, convindria que mostressin quina és la seva voluntat en aquest aspecte i reclaressin allò que en altres països existeix de temps fa.

Remarqueu, per exemple, a París el nombre de "Bureaus des Postes" que hi arriba a haver. Podem estar segurs.

que, on sigui que us trobeu de la ciutat, no hauréu de caminar gaire més de cinc minuts per arribar a una oficina de correus. A Londres us esdevindrà exactament el mateix, i qui diu a Londres diu a les altres ciutats angleses. Així, a la comoditat de les distàncies curtes, s'afegeix el d'ésser despatxat immediatament o amb esperes raonables. Imaginem, a bell ull, que, ultra l'oficina central de la plaça d'Urquinaona, n'hi hagués una altra al carrer de Santa Anna, i una altra al començament de la Rambla de Catalunya, i una altra al carrer de Claris, prop de la Gran Via, i tindrem una idea aproximada del que fóra, en aquest aspecte, el servei de correus si era establert a casa nostra amb un criteri europeu.

Presentada així la solució del problema, el problema — és clar — sembla insoluble. I fóra realment insoluble, o almenys de difícil solució, si es pretén aplicar-hi l'organització francesa. A França cada "Bureau des Postes" té local propi i personal de Cos de Correus. Imaginem el nombre de locals que caldria llogar i habilitar, i el nombre d'oficinistes de correus que caldria emprar, si s'establissin a Barcelona el nombre d'oficines postals que li corresponen. Hi ha, però, el sistema anglès, que suprimeix ambdues dificultats. A Anglaterra són les oficines importants tenen local i personals propis. El tipus del petit "Post Office", disseminat profusament per les ciutats angleses, és instal·lat dins botigues destinades principalment a altres objectes (venta de tabacs, etc.), i el personal que se n'ocupa és personal de la mateixa botiga. Els serveis són prou senzills perquè no calguin grans coneixements per a realitzar-los: i quant al compliment i a la responsabilitat, són prou fàcilment controlables i exigibles.

Ampli aquest procediment, en un tres i no res pot ésser organitzat un servei vastíssim. N'hi hauria prou, per exemple, amb habilitar com a oficines auxiliars un nombre d'estances. Els estanquers que ja expenen timbres postals, que són al corrent dels preus de franquèig, i per què no podrien exercir altres funcions, la de certificats, posem per cas? El carter que recull la correspondència de la butxa que hi ha dins l'estanc, recolliria també la correspondència certificada.

Sembla senzill. Però que costarà d'obtenir una millora semblant! Tanmateix abans de l'Exposició convindria que es fes alguna cosa en aquest sentit.

FERRAN SOLDEVILA

La setmana internacional

El super-pacte Kellogg soviètic. Els polonesos ho veuen clar. Les noves construccions navals nord-americanes. El dret de defensar-se. Parker Gilbert, havia de callar? Una premsa truculenta

El super-pacte Kellogg que la Unió Soviètica ha ofert a Polònia i als Estats bàltics ha estat considerat com una maniobra bona només per a la propaganda comunista... en el cas que els polonesos el refusin. Tot fa creure que serà acceptat, puix que no canviaria res a la situació política de l'orient europeu, car les aspiracions poloneses són molt més modestes.

L'òrgan socialista "Rabotnik" expressa una opinió semblant, i per la seva banda l'Agència polonesa de premsa creu que l'execució del tractat de Riga constituïria una prova de bona voluntat més gran que no pas l'ofertament d'un nou pacte Kellogg.

"Els Soviets — diu — s'havien compromès a pagar a Polònia 130 milions de rubles o a títol d'indemnització per les quantitats satisfetes pels polonesos a l'antic imperi rus. Els ingressos de l'Estat rus pels territoris polonesos, en el curs del període de 1908-1913, passaven de 104 milions de rubles o les despeses. Els Soviets deuen 30 milions de rubles or, que corresponen al benefici russo obtingut l'any 1913 a Polònia: 20 milions pel material ferroviari parat a Rússia en el curs de la guerra; 200 milions a restituir a l'antiga caixa d'estalvis governamental i postal; i 150 milions de rubles de l'actiu Estat rus, d'obligacions del Crèdit immobiliari i d'obligacions de ferrocarrils."

L'agència polonesa conclou que l'execució de les obligacions internacionals és un fonament de l'harmonia entre els pobles molt més sòlid que no pas les més solennes declaracions de pacifisme.

Aquestes declaracions tenen sempre una valor relativa. Ara mateix, el Senat nordamericà ha discutit simultàniament el Pacte Kellogg i la construcció de 15 nous creuers de 10.000

tones i d'un vaixell porta-avions. És el que el senador Hale, en combatre els pacifistes, ha denominat "dret de defensar-se". La "Chicago Tribune" ha reprès la tesi en un editorial: "El projecte de llei sobre les construccions navals — declara — és sense rúplica una mesura de defensa. Quan tones i d'un vaixell porta-avions. És el que el senador Hale, en combatre els pacifistes, ha denominat "dret de defensar-se". La "Chicago Tribune" ha reprès la tesi en un editorial: "El projecte de llei sobre les construccions navals — declara — és sense rúplica una mesura de defensa. Quan

Europa i Amèrica "Seria molt millor que, com a gent ben educada, no ens imputéssim mútuament segones intencions" — M. Henri de Lowenst.

(De Telegraaf, Amsterdam)

els vaixells previstos pel projecte de llei hauran estat construïts, serem encara inferiors a la Gran Bretanya i no hauréu abastat el nostre percentatge del tractat de Washington, en relació al Japó. Aquests vaixells són reclamats per les consideracions més elementals de la defensa naval i per la protecció de la nostra marina mercant. No constituïm una "gran flota", ni una amenaça d'agressió per a ningú."

Fet i fet, és la deplorable "Conferència dels Tres" que continua.

En els diaris francesos la qüestió de les reparacions comparteix els honors de l'actualitat amb la situació política i els escàndols. En alguns periòdics — "L'Action Française" n'és el tipus — els tres temes són indistingibles. "La Dépêche", de Tolosa, se n'alarma justament: "Del fet que M. Klotz acabi malament ningú no pot concloure'n que cal revisar el Tractat de Versalles. Aquests raonaments són bons per als polemistes de café de barri."

Són, malgrat tot, els arguments que esgrimeixen sovint alguns diaris francesos força lleïts. Són els que van millor per a fer periodisme truculent, per a seduir un públic ingenu i per a

COMENTARIS

Són deu anys de tràfec

Passem sovint pel cantó superior de la plaça de Catalunya on es realitzen complicats treballs de consolidació i de pavimentació. Hi ha força obrers i treballen amb la intensitat que és costum en el nostre segle. Seguit, seguit, però sense precipitar-se. Tenim l'esperança que la Plaça, a la fi, refeta, estarà presentable abans d'inaugurar-se l'Exposició. Amén.

No cal dir si ens sentirem satisfets de viure amb una fesomia potser no massa gràcia, però almenys assolegada i tranquil·la, la nostra plaça màxima. Ens avergonyeix d'escoltar en boca dels forasters que ens visiten periòdicament frases iròniques sobre la lentitud de les nostres reformes...

— L'any 1919 — ens deia un d'ells — vaig venir a Barcelona; ja teníeu la vostra plaça trasbalsada...

— Oh, aleshores era el carril subterrani... — eutem a respondre-li.

— Cinc anys després, encara durava el trasbals — afegeix el foraster.

— Oh, aleshores era l'altre carril subterrani...

— Ara fa tres anys, tornem-hi! Un altre cop excavacions, tanques de fustes, bastides, camions, soroll de formigoneres — segueix el foraster, sense deixar el seu somriure irònic.

— Oh, aleshores començava la reforma de la plaça...

— I ara...

— I no ha acabat — li heu de dir.

I totes les vostres explicacions en les quals figuren els factors materials al costat dels morals, no aconsegueixen pas destruir la seva conclusió irònica i lleugerament despectiva:

— En fi, per fas o per nefas, el cert és que fa més de deu anys que teniu aquesta plaça en doina.

I hem d'acotar el cap i fer que xi. Tant-de-bo la nostra vanitat urbana pugui evitar ben aviat aquestes tortures i tots plegats spiguem a quina banda cal anar a cercar la parada dels tramvies o dels autòmibus que han jugat a cuït amb nosaltres durant una colla de mesos. — C. S.

El projecte de llei sobre les construccions navals — declara — és sense rúplica una mesura de defensa. Quan

La premsa alemanya considera que l'informe de Mr. Parker Gilbert "ha creat una atmosfera mundial nefasta per a Alemanya" — von Gerlach, a "Welt am Montag". En general, però, accepta el punt de vista de la relativa prosperitat alemanya. La "Gazeta de Frankfurt" escriu: "Si diem que Mr. Parker Gilbert hauria hagut de cobrar i transferir en silenci, no és per a negar els progressos realitzats per Alemanya des de l'any 1924 o per disminuir-los; abandonem aquesta feina al senyor Hu-

genberg i al seu següent (els nacionals i les monarquies). Aquests progressos són evidents. Són importants. Són fel·liciosos."

En els diaris francesos la qüestió de les reparacions comparteix els honors de l'actualitat amb la situació política i els escàndols. En alguns periòdics — "L'Action Française" n'és el tipus — els tres temes són indistingibles. "La Dépêche", de Tolosa, se n'alarma justament: "Del fet que M. Klotz acabi malament ningú no pot concloure'n que cal revisar el Tractat de Versalles. Aquests raonaments són bons per als polemistes de café de barri."

Són, malgrat tot, els arguments que esgrimeixen sovint alguns diaris francesos força lleïts. Són els que van millor per a fer periodisme truculent, per a seduir un públic ingenu i per a

El laborisme a Mr. Baldwin. — Porta el llibre! (el registre dels sense feina.)

(Daily Herald, Londres)

La premsa dels Estats Units s'ocupa també d'una manera preferent de la constitució del Comitè de Perits per a les reparacions de guerra i de l'informe de Mr. Parker Gilbert. Els diaris nordamericans constaten que és la primera vegada que llur compatriota és criticat a Alemanya d'empà que actua d'agent reparador. El "New York Evening" observa:

"Cal remarcar que un quadre d'una situació alemanya difícil plauria molt més, en aquests moments, als alemanys que no pas una pintura de llur prosperitat."

"Observet", de Londres, se satisfà dels termes del "rapport".

"Per bé que són naturals les protestes alemanyes en relació a les revelacions del "rapport" de Mr. Parker Gilbert, Alemanya faria bé de no insistir massa i de preparar-se a veure l'arbitratge americà i de no decantar-se sempre a favor seu."

La premsa francesa considera el "rapport" com un límit entre la poli-

tenir-lo generalment a tres quarts de quinze de moltes realitats que no hauria de desconèixer.

J. F. PUIG

L'ENDUÏM DE REIS — Esteu capficat? — Si: encara em queden alguns diaris...

— Tranquil·litzen-vos: la senyora Hanzu muntarà un altre negoci d'ací a alguns anys.

(L'Œuvre, París)

tenir-lo generalment a tres quarts de quinze de moltes realitats que no hauria de desconèixer.

J. F. PUIG

AQUEST NÚMERO HA PASSAT PER LA CENSURA GOVERNATIVA

NOTICIARI

TEULA, CAIRONET, RAJOLES
i ceràmica en general per a edificacions,
a la casa

COSME TODA

Fàbrica: Hospitalet-Magatzem: Ferlandina, 71
BARCELONA

L'ARC DE BARA

Bloc del transeünt.

A propòsit del full de Bloc que el Director de LA PUBLICITAT en publicà darrerament llegí al Diari de Granollers.

No fa gaires dies un Bloquista, des de les planes de LA PUBLICITAT en publicà darrerament llegí al Diari de Granollers.

En aquestes mateixes pàgines i a la secció de "Les Lletres", hem vist, al capdavant de les petites recomanacions de llibres d'actualitat, el cost del volum.

Ben encertat, és necessari, perquè els que disposem de poques pessetes i, per torna, hem de fer anar a buscar molts d'aquests llibres a ciutat, de vegades ens trobem amb un desengany amb el preu, i més que desengany, disgust.

Si et penses que en vas a gastar 2 i et trobes amb 4, oïdis!

Tanta insistència a criticar el fall del Jurat del premi Joan Creixells, moltes, i perquè molesta, m'agradaria de parlar-ne.

Criticar vol dir fiscalitzar, i així més ha fet el Jurat que fiscalitzar les obres presentades? Es culpa seva si s'ha trobat que entre totes no n'hi ha cap de prou important per a ésser premiada? Que hagi fallat com ha fet no incorre en delinqüència. Seria delinqüent, i en gran manera, que per complaure algú hagués cedit a un nom, o a recomanacions, o a certes influències; així si que hauria de descorar i gaudir blasmes i ous; l'altre, el que ha passat, és molt de lamentar, però res més.

Jo mateix tinc una novel·la a punt de publicar, la qual valdria estar temps d'enviar-la-hi, però (i que em perdona els membres d'aquest Jurat) vaig dubtar de llur sinceritat. Estem acostumats a veure coses i a sofrir-les, tan impròpies i condemnables, que per tot veia transicions i favoritisme.

No ha estat així Millor, és un bon exemple que ens encoratja i ens inspira, tant és així, que ara és quan em dol més de no haver-hi encara el meu llibre. És clar que el premi s'hauria d'atorgar a la matèria humana, però estaria tranquil d'haver complert amb mi mateix i amb el respecte que es mereix aquest Jurat digníssim.

Quin millor elogi per a ell que veure rectitud en el procedir i sinceritat en el fall? Ara tot justament és quan els novel·listes o els que aspiren a ésser-ho haurien d'estar satisfets i exaltar una actuació i un criteri que amb tota independència ha mostrat que sola atreu el mèrit de les obres, sigui de què sigui, i s'anomena com s'anomeni.

Què més voldrà? Per la meua part, si les ocupacions m'ho permeten, el seton cop parlaré fortíssim, i se n'escapará, ni l'alt, però estaré segur que serà per la meua poca validesa, no pas per tergiversar les coses ni per incapacitat dels altres. I que em perdona els membres del Jurat d'haver dubtat un sol moment de la probitat que han mostrat a bastament a la llum del dia i als ulls dels que ho volen veure.

LA PUBLICITAT

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ	
Barcelona, mod.	9.50
Península Ibèrica, "climata"	7.50
Amèrica, "climata"	9.50
Altres països	11.50

SERVEI METEOROLÒGIC DE CATALUNYA

Situació general atmosfèrica d'Europa a les set del dia 11 de gener de 1929:

La depressió baromètrica de l'Atlàntic s'apropa a Espanya i tendeix a internar-se a la Mediterrània i produir temps variable i insegur per la major part de la nostra Península i Itàlia.

El fred és encara molt intens a Alemanya i Europa Central. També fa fred, però amb menys intensitat que els dies passats, al centre i nord de la Península.

Plou al Canal de la Mànega i s'observen moltes boires des d'Alemanya fins al sud-oest de França.

Estat del temps a Catalunya a les vuit:

El temps és insegur per tota la regió i abunden les calitges i boires per les comarques de la costa.

Els vents són fluïus i variables. Predominen els del nord i nord-est.

Les temperatures mínimes han estat de 8 graus sota zero a Adrà i de 7 sota zero a Ribes.

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

Portamonades, Cartes, PERELLO

SENSACIONAL

Avui, dissabte, a les sis de la tarda, comença la subhasta (darrer dia) a la Sala Parés, Petritxol, 5, on es posen a la venda OBRES CABDALS DE LA PINTURA ANTIGA i MODERNA, entre les quals són de gran interès per als nostres col·leccionistes i aficionats

AUTO-RETRAT de Marian Fortuny
RETORN DEL CAMP, de Joaquim Vayreda
PAISATGE - Martí Alsina (una de les obres culminants)
FIGURA - Nonell (de la millor època)
PESCADORS - Martí Alsina
PAISATGE - Santiago Rusiñol, etc., etc.

Tenint en compte la GRAN PREMURA DEL TEMPS i la necessitat de rematar tots els lots, essent avui el darrer dia, hi ha una expectació enorme per veure a quins preus podran obtenir-se aquestes obres.

SE SUBHASTEN OBRES ANTIGUES SELECCIONADISSIMES, MOBLES, MINIATURES, VANOS, etc.

AVUI, DISSABTE, A LES SIS DE LA TARDA

CINEMA

PER ALS AMATEURS

AMPLIACIONS

Es possible de fer bones ampliacions usant la pel·lícula impressionada? Els que ho hagin provat hauran trobat algunes dificultats, entre les quals no és pas la més petita el gra amb què apareix la reproducció fotogràfica quan el negatiu és petit, com succeeix en els films.

Tot, però, té remei en aquest mètode, i no cal sinó tenir, o bé una curiositat infatigable, o bé solament l'ocasió de trobar-se la solució sota els ulls per a tenir el problema en camí de resoldre's en el primer cas, i resolt en el segon.

Així, la casualitat ha posat sota els nostres ulls aquesta solució, i no és poca sort per a aquells a qui interressi, perquè estàvem resolts a no llançar-nos a recerques llargues, i potser perilloses per a trobar-lo.

Fou publicada la recepta en una revista d'operadors, i es deu a mister Carl Siegel, membre del California Camera Club.

Les ampliacions de Siegel es fan remarcar per l'absència de gra, i diu que pot fer reproduccions de 11 x 14 polzades de trossos de negatiu més petits que un segell de correus.

Per a fer aquestes ampliacions l'amateur ha de desenvolupar el seu

film, o bé en la seva totalitat o bé en part. Un dels procediments és de destinar el primer tros del film i el darrer a fer l'ampliació. Aleshores és cosa senzilla tancar-se a la cambra de revelar, desenrotllar el film i tallar aquest primer i aquest darrer trossos; tornar a enrotllar el film i portar-lo després al laboratori fotogràfic advertint el que heu fet.

Per a desenvolupar aquests trossos, Siegel dona la següent fórmula, que proporciona un negatiu d'un gra extremadament fi:

Aigua	16 unces
Piro	17 grams
Glicin	70 "
Sulfat de sodi	230 "
(anhidrid)	
Carbonat de sodi	230 "
(anhidrid)	

El temps per a desenvolupar amb aquesta solució és de 20 minuts a 65 graus Fahrenheit. Com que si la pel·lícula s'eixuga en fred el gra disminueix encara, és bo d'usar un ventilador elèctric. Un cop eixuts els negatius, s'amplien de la mateixa manera que qualsevol altre negatiu.

COMBINACIONS CINEMATOGRAFQUES

Les combinacions que es poden fer amb una pel·lícula amateur, i que

Raquel Torres, bella actriu mexicana, nou astre en el cel (és un dir) d'Hollywood

no serien permèses en una de comercial, són infinites. Dem explicat ja en aquesta mateixa secció de quina manera es pot fer un semblant de pel·lícula parlada: avui el senyor William R. Hutchinson ens explica una altra divertida combinació.

"Fa algun temps —dels aquests senyors— vaig donar una petita festa a honor d'una parella a punt de casar-se. Un cop la festa ja feia estona que anava endavant, vaig portar els convidats a la planta baixa de la casa, que havia convertit en un cinema en miniatura, amb seients per a una trentena de persones.

Després d'inventar amb uns quants amics una petita comèdia allusiva a l'acte, vaig engegare el projector i començà la sessió. Al cap d'un centenar de pèus de film el projector es deturà a una determinada part de la comèdia que es desenvolupava en el film, i davant la sorpresa de tothom aparegueren ombres damunt la pantalla, continuant l'acció en siluetes sense interrupció de l'argument. L'arranjament fou possible usant un llençol blanc com a pantalla, darrera la qual s'havia col·locat una llanterna corrent que projectava llum blanca. Aquesta llanterna fou girada en el precís moment d'apagar-se el projector, mentre els actors s'havien ja preparats darrera la pantalla. La comèdia continuà amb les ombres representant i parlant, i durà aquest

tros uns set minuts. En un moment donat la llanterna s'apagà i immediatament el projector s'encengué altre cop, i la comèdia seguí en pel·lícula fins al final. Fou una sorpresa per a mi el que aquest petit truc impressionà els assistents i el que s'hi divertiren. I sobretot, el que ens divertiren els meus amics i jo, ho i fent la comèdia, representant la part d'ombres i arranjant el celler en cinema."

Dilluns
vinent
DIA 14

Gran esdeveniment
nimen II
al

TIVOLI

amb la magna producció

EL HOMBRE QUE RIE

ES UN FILM UNIVERSAL

que recordareu sempre més!!

EL "BARCELONA FILM CLUB"

En la nostra edició de demà trobaran els nostres lectors completa informació sobre la pròxima constitució del nostre club de cinema. L'últimació dels darrers detalls ens ha forçat a publicar avui la secció generalment publicada els diumenges,

però els nostres lectors veuran compensada aquesta alteració per una agradable sorpresa. El "Barcelona Film Club" és un fet, i molt aviat se celebrarà una sessió preparatòria de la seva constitució. Demà donarem programes i altres detalls.

A. F.

NOTES OFICIOSES

UN EXIT MERESCUT

Un nou triomf per a Augusto Garina, el genial director italià, el qual titueix l'exquisida i original comèdia "Cuidado con el teléfono", que inte-

ATENCIO, JOVE:

Desconfieu quan
telefoneu a la vostra amiga, per què
per un encreuament telefònic pot es-
coltar la conversa la vostra promesa

Vegeu la deliciosa comèdia de gran luxe

**CUIDADO CON
EL TELEFONO**

de les Seleccions Gaumont, Diamant blau, que amb GRAN
EXIT DE RIALLES es projecta cada dia
als aristocràtics salons

PARIS i RIALTO

en la qual reapareix la gentil estrella de la pantalla

CARME BONI

magistralment secundada per l'elegant i simpàtic
ANDRE ROANNE

CAPITOL I COLISEUM

DILLUNS, 14

LILLIAN GISH

la gran tràgica de la pantalla en

EL ENEMIGO

producció d'Ed. Goulding

...no és un film
de guerra, és
un film de
pau!

Un altre gran
èxit de Metro
Goldwyn Mayer

La utilització dels mosquits

Si una raó pot haver-hi justifi- cada per a parlar de l'estiu és el fred que ens arrossega en complir la seva obligació de contraure els coscos; però si n'hi ha una altra, aquesta és que de la mateixa manera que mentre el sol fa claror, prepara la humanitat per a quan vingui la tardor, també l'hivern és l'època més apropiada per a prendre les mesures que ens poden ajudar a passar l'estiu.

Si l'estiu té alguna cosa de desagradable és, certament, l'excés de calor; però si alguna cosa té de agradable és, si, seria de poder tenir balcons i finestres obertes, dormir quasi a l'aire lliure i vestir i treballar amb el mínim de roba. I hem dit, seria, i tot això seria si no fossin els mosquits.

Els mosquits són l'única plaga real de l'estiu, perquè si la calor es pot atenuar amb l'ombra, el gel, l'alleugeriment de roba, els banyos, els mosquits no es poden evitar més que privant-se de tots els avantatges que l'estiu ofereix: aire lliure, dormir descobert, treballar amb poca roba i tranquil·litzar. Si voleu evitar d'una manera només relativa els mosquits, us caldrà tancar portes i finestres, usar líquids malolents, dormir tapats cap i tot i treballar sempre amb l'ai al cor vi- gent el mínim violències que us ronda.

La difunta Mancomunitat féu, en el seu temps, una intensa i eficaç campanya contra les mosques; aquesta campanya, represa més tard delicadament, ha fet dismi- nuir en gran manera — a ciutat al- menys — aquest altre flagell estival. Però el mosquit, qui se n'ha ocu- pat quan s'ha tractat de paludisme, s'ha mogut cel i terra i s'han fet treballs de romans per a des- terrar-lo, amb tot i que els pobres anells sembla que són un remei excel·lent contra certes molestoses malalties. Però les petites bullides que us descendenen la malaltia de la pitja per totes les parts desco- nectes del cos, fa l'efecte com si fossin considerades de tot temps cosa sense importància. I, no obstant, com més difícils de suportar són les molesties sense conseqüèn- cies que els terribles flagells!

Un home amb febre es fica al llit i no treballa; les molesties són per als sans que el volten; ell, men- trentant, ja en té prou amb con- var la malaltia. En canvi l'home que ha de treballar voltat dels vio-

lins de sis o de set mosquits, es presa d'una por misteriosa fins que comença de gratar, i quan la cosa ja està llesta el neguit comença, i les ganes de fer feina s'acaben, mal que la necessitat més imperio- sa hi obligui.

I això és el que passa cada estiu a l'Ateneu Barcelonès. Al mig d'un pati jardí deliciós hi ha un brolla- dor deliciós, l'aigua del qual cau en un petit estany deliciós, ple de peixos tan daurats com deliciosos. Però d'aquesta deliciosa aigua i de les cures que tapessen els parterres en surten exèrcits de mosquits, que es llancen damunt dels pobres tre- balladors de la ploma, sense cap mirament ni distinció entre els que hi són per pur entreteniment i els que s'hi guanyen el pa i l'acom- panyament.

Cert és que aquests mosquits no maten, però fan quelcom més: no deixen viure.

Hi ha, però, quelcom per a evitar aquesta plaga? Estem ben segurs que si no n'hi hagués cap, no hauríem començat d'escriure en el temps en què escrivim, ple d'as- sumptes, i que hauríem deixat aquest pels temps d'escassetat de l'estiu. Ara, però, es pot fer quel- com: i no només en els jardins particulars, sinó també en els públi- cs, en els brolladors de la Plaça de Catalunya, per exemple, afegint i tot bellesa als bells jocs d'aigua.

El sistema és senzill i americà. La Isaak Walton League, de Fort Way- ne (Indiana) ha combinat els ne- gocios amb la bellesa en la instal- lació de brolladors lluminosos al voltant dels estanys de Lakeside Park. Aquesta lliga té per objecte mantenir els peixos dels llacs; però al d'aquest parc n'hi ha tants, que es moririen si no s'els servís in- sectes en abundància. D'aquesta manera els brolladors lluminosos atrauen a la nit els insectes; l'ai- gua, en canviar al damunt, els tira al llac, on els peixos els esperen amb la boca oberta. Naturalment, a Lakeside Park el procediment serveix per a alimentar els peixos; però per això destrueix els insectes. Per què una instal·lació semblant (poc costosa, unes bombetes enceses sota de la corona que projecta l'aigua enlaire), no hauria de produir sem- blant efecte a casa nostra? Els mos- quits serien atrets pels jocs de llum, més divertits que no pas les llums tristes de les sales de treball. Aquestes instal·lacions, fetes a tots

els brolladors de la ciutat dismi- nuïren en molt el contingut de mosquits que molesten els veïns; posant-hi peixos, les aigües de les fonts no es corrompien, com suc- ceïa ara sovint, i no donarien tan grans volubs de mosquits; es tren- caria aquest cercle viciós, els ciu- tadans dormirien o treballarien tranquils, i fins els peixos, més ben peixats; ho agraïren.

A. FERRAN

Les Sardanes

FOMENT DE LA SARDANA DE BARCELONA

Continuant la tanda de balla- des de sardanes que aquesta entitat va celebrant tots els dies festius a la plaça de la Gasca- da del Parc, demà, diumenge, a les onze del matí, s'hi cele- brarà una ballada a càrrec de la cobla Empòrium, la qual in- terpretarà el següent progra- ma: "Flors de maig", Guan- ter; "Jorn de festa", Caniò; "L'últim adéu", Serrat; "Sar- dana de carrer" (humoresca), Casals; "Nostra dansa", Gra- valosa; "El bac de les gineste- res", Toldrà.

JOVENTUT SARDANISTA PEP VENTURA

La Junta directiva d'aquesta entitat sardanista convoca els seus associats per a demà, diume- nge, a dos quarts d'onze del matí, a la Junta general ordi- nària, que se celebrarà al seu estatge, carrer de Carders, 12, principal.

BALLADA DE SARDANES

L'Agrupació Sardanista de Barcelona ha organitzat per a demà, diumenge, tarda i nit, dues audicions en el local so- cial, Ronda de Sant Pau, núme- ro 27, a càrrec de les cobles Atlàntida i Catalònia, respec- tivamente.

"ALMANAC DE LA SARDANA"

Dintre de pocs dies sortirà aquesta publicació correspon- ent a l'any actual i que, com l'"Almanac de Catalunya", ha estat dirigida i confeccionada per A. Serrano-Victori, amb la cooperació de Domènec Jona- della i Francesc Esteve.

L'"Almanac de la Sardana" serà un altre esforç editorial: Vuitanta quatre planes de bon paper, amb més de cent cin- quanta gravats i portada de Junceda. Continuarà la música de cinc sardanes: "Toc d'ora- ció", "Cants de maig", "Una mirada", "Les noces d'En Ma- noli" i "La rosa de sant Jordi"; els retrats de diversos au- tors; lletres de sardanes, ar- ticles i poesies d'Amadeu Vives, Eduard Toldrà, Ribera-Rovira, Josep Pla, Aureli Capmany, Sal- vador Albert, Domènec Jona- della, Salvador Borrut i Soler, Emili Guanyavents, A. Moliner, Gendreau, Jaume Marill, Tomás d'A. Pallarès i d'altres; un directori de cobles, represen- tants, publicacions i entitats i l'brup que contenen la Sardana i els ballats populars catalans; una informació ben extensa de les nostres velles danses, il·lus- trada amb molts gravats entre els quals figuren reprodu- ccions de la música del prin- cipal ballat, etc.

Hom preveu que l'"Almanac de la Sardana", d'aquest any tindrà l'èxit que es mereix.

Incendi d'un magatzem de draps

A primeres hores de la tarda d'ahir, els veïns del carrer de la Trompeta s'adonaren que sortia una gran columna de fum d'un local que servia per magatzem de draps, i que esta- va situat al número 4 del mateix carrer.

Ben aviat les flames, que arribaven fins al segon pis, demostraren que es tractava d'un incendi de grans proporcions, i l'alarma circulà aviat per tot el barri.

Els veïns de les cases de davant el magatzem sinistrat va- ren alarmar-se pel perill que representava l'incendi per l'es- tretor del carrer de la Trompeta, i començaren els prepara- tius per a desocupar els pisos.

Mentrestant es presentaren els bombers, i tot seguit co- mençaren els reballs encami- nats a reduir les proporcions de l'incendi, cosa que parem aconseguir al cap de mitja hora, d'haver-se intentat.

Les pèrdues ocasionades no poden precisar-se, com tampoc les causes que originaren l'in- cendi.

Jurisdicció militar

INDULTS

L'autoritat militar ha indultat a Felip Montserrat i a Pere Pérez Villoroya.

PRO GAVARRÉS

La nostra darrera llista

	Ptes.
Suma anterior	16.221'45
P. C. T.	5'
Recaptat en l'apart de ger- manor celebrat el dia de Nostra Dona de l'Espe- rança, entre els depen- dents de diverses cases cotoneses	80'
Quatre amics	3'50
Un	25'
F. V. B.	4'
Un metge i la seva família	30'
Joan Alibés	1'
Un de Mendoza	2'
Un representant	5'
Un altre	3'
Un soci del Centre Excursi- onista de Sabadell	1'
R. G.	25'
Maria Salvat	6'
Viatgers de Vilassar	6'
P. C.	1'
Import de la subscripció oberta per la Lliga de Corredors del Comerç i de la Indústria	160'
Foment A. I. C. de Mo- lins de Rei	100'
Ramon Torres, d'Esplugas Calva	1'
J. C.	5'
J. M. Duran	5'
J. Feliu Manyà	5'
M. T.	1'
F. Estanin	2'
P. Brian Torrent	2'
R. Ballester	1'
J. Butxaca	5'
Recaptat per la secció cul- tural de l'Agrupació Ex- cursionista "Jovent d'A- ra"	21'
Una Associació de Pagesos. Casal Egarenc. de Terras- sa	150'
Liquid obtingut en el festi- val celebrat a l'Escola Choral Martinenca	58'
Un grup d'amics	25'
Recaptat en una subscrip- ció entre els socis del Fo- ment de la Sardana, de Barcelona	170'60
Import de la subscripció oberta al Casino de Sant Andreu de la Barca	88'
Recaptat en el ball celebrat a la C. D. Benèfica La Flora i organitzat per Anex Penya	42'05
Un cosidor manresà	24'
Els catalans de Waterloo (30 francs belgues)	4'95
Recollit entre dependents i clients de la casa Gustau Piquer	98'
Import de la subscripció oberta entre els veïns de Manlleu	116'65
Recaptat entre diversos ha- bitants de Portbou	65'
Import de la subscripció oberta per l'Agrupació Sardanista, de Barcelona. Recollit entre diversos amics de Ripoll	171'15
Recaptat entre diversos so- cials del Centre de Depen- dents del Comerç i de la Indústria	17'
Import de la subscripció oberta a Mora La Nova	50'
Subscripció oberta al Fo- ment de la Sardana, de Badalona	95'85
Recollit en una subscripció al Restaurant Barcelona, de París (215 francs)	385'35
Import de la segona llista de la subscripció oberta a Olot	51'30
Associació General de Can- saladers	120'75
Total	200'

Nota.—De les apuntes rebudes del sorteig de Nadal, ha estat premia- da el número 40.735 amb 10 pes- setes, i reintegrades les dels núme- ros 42.812, 5.432 i 20.652.

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

La nostra darrera llista

tats d'aviram, 41.523 de conills, 107.234 dotzenes d'ous; 3.783 coloms, 3.369 caps de caça i 3.456 aus.

La mortalitat, segons dades del registre nosogràfic en l'esmentat mes, ha estat el següent: bestiar boví, 72 caps; de llana, 176; capriu, 45; porcí, 58; cavallí, 93; asinal, 8.

Als mercats públics, Central de peix, aviram i fruites i verdura, estacions i fiels s'han decomissat 33 quilos de carns; 24 embottits; un quiló de peix; 28.893 de fruites i verdura.

Han estat reconegudes als distric- tes de Barcelona les mostres de flet, les quals han estat lliurades al Laboratori Municipal per a llur anà- lisi, i ha estat de 130 el nombre de les tals mostres i 23 les decomissan- des.

Didac Muñoz Izquierdo té onze fills, però no se li sap el domicili.

A l'Ajuntament s'ha rebut una R. O. del Ministeri del Treball i Previsió, per la qual es concedeixen els benefi- cis de la Llei de subsidis a famílies nombroses a Didac Muñoz Izquierdo, pare d'onze fills; i com que s'ig- nora el seu domicili, se li fa saber que té a la seva disposició l'esmen- tat document al Negociat Muni- cipal d'Hygiene i Beneficència.

La Comissió organitzado- ra del Carnaval

La Comissió Municipal encar- gada de l'organització del Carnaval vivint, en la seva primera reunió ha acordat, com en anys anteriors, ampliar-se amb artistes, industrials i comerciants, interessats en la ce- lebració d'aquestes festes, per tal que amb ells s'aconsegueixi el mà- ximum d'animació i es proporcioni al Comerç i a la Indústria, aquell moviment propi d'aquestes manifesta- cions tan populars i tradicionals.

La política

SUMARIA A "EL PLA DE BAGES" DE MANRESA

Llegim al "Diario de Gerona": "Asegúrase que ha sido designado por el Capitán general de Cataluña un juez instructor para la formación de sumario con motivo de la publica- ción de un artículo por un diario de Manresa, que motivó fuera suspen- dido por la autoridad gubernativa."

EL DECRET D'INCOM- PATIBILITATS

La revista "Las Finanzas", dona les següents dades respecte l'aplica- ció del recent decret d'incompatibilitat: "Por virtud del decreto de 12 de octubre de 1923, habían cesado en el cargo de consejeros del Banco Hipotecario los señores Sánchez Guerra, marqués de Alhucemas, conde de Romanones, marqués de Cortina y Al- varado. El marqués de Cortina ha solicitado su reposición, por haber transcurrido el plazo de cinco años que determina el reciente decreto mo- dificativo de aquél, y parece que el Consejo de Gobierno del Banco se in- clina a hacer extensiva dicha medida a todos los ex-ministros mencionados.

Dos de los actuales ministros no podrán volver hasta que transcurran cinco años del cese en su actual cargo: el señor Calvo Sotelo, al de letrado de la Asesoría del Banco de España, que desempeñaba cuando fué nombra- do director de Administración local, y al de consejero y abogado de la su- cursal del mismo Banco en Valladolid, el señor Callejo, de la Cuesta.

Los señores Lladó y conde de Val- lellano, oficiales del Consejo de Es- tado, quedarán excedentes de este cargo para seguir desempeñando los que ocupan en diversas sociedades o poder asistirlos como abogados, por interpretarse en este sentido el nuevo decreto, en vez de exigirse el lapso de los dos años a los que al promul- garse el mismo ejerzan los cargos oficiales.

Los señores Gavilán y Gascón y Marín podrán continuar en el cargo de consejeros de Estado, porque se declarará que la incompatibilidad sólo comprende a los de la Comisión per- manente. El señor Osorio y Gallardo se ha excusado de aceptar el nombra- miento del cargo de consejero que le corresponde como presidente de la Academia de Jurisprudencia."

VISITA
Ahir va anar a veure el governa- dor el P. Superior de la residència dels Caputxins del convent de Pom- peia.

DEL PROCES BALTA

Ahir el jutge instructor, tinent coronel Pérez, va comunicar als advocats defensors dels processats senyors Bal- ta, Comte, Perelló, Julià, Granier, Barrera, Llopis, Morera, Ventalló, Cusó, Robert i Saladríguez, la causa per suposat delictes contra la integri- tat de la pàtria, comprès en el Real Decret de 17 de setembre de 1923, anomenat de repressió del separatisme.

La causa estarà a disposició dels ad- vocats durant deu dies per a instrucció per tal que puguin redactar el corres- pondent escrit de conclusions provisio- nals.

EL CENS ELECTORAL

De conformitat amb l'ordenat per R. O. del Ministeri de la Governació de 24 de novembre passat, amb rela- ció amb l'article 33 de la vigent Llei electoral, es fa a veure al públic que les llistes a les quals es refereix l'article, resultants de la darrera recti- ficació del cens, estan exposades de deu a una, durant el termini de quinze dies, a partir d'aquesta data, a les ofi- cines de la Junta municipal del Cens, que són al carrer de Duran i Bas, 2, principal, on s'admetran durant el dit termini totes les reclamacions deguda- ment fonamentades que es formulin sobre les esmentades llistes.

EL CENS ELECTORAL

De conformitat amb l'ordenat per R. O. del Ministeri de la Governació de 24 de novembre passat, amb rela- ció amb l'article 33 de la vigent Llei electoral, es fa a veure al públic que les llistes a les quals es refereix l'article, resultants de la darrera recti- ficació del cens, estan exposades de deu a una, durant el termini de quinze dies, a partir d'aquesta data, a les ofi- cines de la Junta municipal del Cens, que són al carrer de Duran i Bas, 2, principal, on s'admetran durant el dit termini totes les reclamacions deguda- ment fonamentades que es formulin sobre les esmentades llistes.

EL CENS ELECTORAL

De conformitat amb l'ordenat per R. O. del Ministeri de la Governació de 24 de novembre passat, amb rela- ció amb l'article 33 de la vigent Llei electoral, es fa a veure al públic que les llistes a les quals es refereix l'article, resultants de la darrera recti- ficació del cens, estan exposades de deu a una, durant el termini de quinze dies, a partir d'aquesta data, a les ofi- cines de la Junta municipal del Cens, que són al carrer de Duran i Bas, 2, principal, on s'admetran durant el dit termini totes les reclamacions deguda- ment fonamentades que es formulin sobre les esmentades llistes.

EL CENS ELECTORAL

De conformitat amb l'ordenat per R. O. del Ministeri de la Governació de 24 de novembre passat, amb rela- ció amb l'article 33 de la vigent Llei electoral, es fa a veure al públic que les llistes a les quals es refereix l'article, resultants de la darrera recti- ficació del cens, estan exposades de deu a una, durant el termini de quinze dies, a partir d'aquesta data, a les ofi- cines de la Junta municipal del Cens, que són al carrer de Duran i Bas, 2, principal, on s'admetran durant el dit termini totes les reclamacions deguda- ment fonamentades que es formulin sobre les esmentades llistes.

EL CENS ELECTORAL

De conformitat amb l'ordenat per R. O. del Ministeri de la Governació de 24 de novembre passat, amb rela- ció amb l'article 33 de la vigent Llei electoral, es fa a veure al públic que les llistes a les quals es refereix l'article, resultants de la darrera recti- ficació del cens, estan exposades de deu a una, durant el termini de quinze dies, a partir d'aquesta data, a les ofi- cines de la Junta municipal del Cens, que són al carrer de Duran i Bas, 2, principal, on s'admetran durant el dit termini totes les reclamacions deguda- ment fonamentades que es formulin sobre les esmentades llistes.

Cultura

INSTITUT DE CULTURA I BIBLIOTECA POPULAR DE LA DONA

Secció Permanent de Religió i Culte. — Demà, diumenge, a les vuit: Missa de Comunió amb cants reglamentaris de la Confraria de Nostra Senyora de Montserrat.

LA MÚSICA

Una estona amb Frederic Mompou

No fa gaires dies el taller del pintor Sert era ple de gent que tenia una orella oberta al món que Josep Pijoan desgranava amb una lentitud treballada.

Cada cop seia en un desordre estètic: músics, pintors, polítics, tot el millor de la colònia catalana a París, havia acudit a l'amable crida del pintor Sert.

Quan Pijoan abandonà a l'espai el darrer mot hi hagué una lleu remor de cadenes: es formaren grups; s'espeixà ràpidament el fum i l'aleiteig dels comentaris.

Nosaltres teníem al davant l'existència d'un Frederic Mompou amb una mà a l'aire sostenint uns notes encallats i l'altra enfonsada en el vèrtex de les solapes de l'americana.

Havíem començat una conversa aliena al general del grup, i es feia difícil de perllongar-la. Les salutacions la interrompien a cada pas i Mompou insinuava:

—Passau un moment per casa...

Acceptàrem el convit.

Mompou ha reprès, no fa gaire, la seva tasca paralitzada durant una pila de mesos. I en pensar-se de nou en camí ho ha fet sobre el mateix en què començà a moure's. La mateixa orientació de principi: idèntica tenacitat de moviment: encara l'afany de descobrir: encara la constància de trobar el ritme amagat, la frase inexpressada.

Advers a la inutilitat del detall, a la ineficàcia de l'obra "recordada", com el desig de crear, l'afany de trobar, el convenciment de no persistir en un camí on ja tot està admirablement dit i obrir-se un nou pas en un punt qualsevol de les infinites regions inexplorades.

—Veieu?—ens diu ensenyant-nos uns papers de música, nets, minuciosos, estesos sobre una taula—. Hi ha una forta coincidència entre la meua música i la meua manera d'escriure-la. Voldria dir-ho tot amb la menor quantitat de notes. No faig mai res brut, desgarbellat. Els grans espais blancs tenen per a mi la valor de coses encara no descobertes. Això, més que res, és el que m'ha fet adonar del gran malentès que regna a casa nostra. Hom creu que els joves haurien d'escriure: a mi mateix se m'ha fet moltes vegades aquest retret. Caldria que enlloc d'això predominés la idea que hi ha una música a dins i que el que interessa és saber-la treure... A voltes l'estudiador no és absolutament necessari: a mi almenys no m'ha interessat mai no he pogut... I és que en el fons, el meu camí, no és el de desenvolupar una cosa. Això comporta un sentit retòric contra el qual jo reacciono vivament.

Mompou parla amb mots desarticulats, breus, evocats per una dretura visió interna resolentment intuitiva. Hi ha en aquesta condensació d'idees apertament deslligades, el mateix desig sintètic colat al través de dies i més dies i expressat darrerament en "Charmes", on la idea musical va tan exactament buidada a l'extensió de les notes que no és possible una nova reducció.

Aquest interessant aspecte, si bé no explica el procediment del jove compositor, ajuda, si més no, a presenciar-lo.

Mompou treballa sota el signe d'un recomençament. Naturalment, es troba allunyat de tot el que fins ara s'ha fet. Recomença, doncs, partint de tot el que se sap i fressant una vida nova amb una successió de latents i penoses experiències. Tot el que porta fet fins ara és això.

Comprengem perquè Mompou no elabora amb rapidesa. Treballa amb materials no assaïats. És ell mateix qui els crea i després els revisa cercant-los aptituds de desenvolupament.

Aquests materials, breus, bona part d'ells inditels, estructurats, en part lla, les seves primeres coses.

Després Mompou emmudeix: passa tres o quatre anys en el silenci; un silenci hermètic per fora, treballat per dins.

Resseguiu els títols d'algunes composicions demanades gairebé totes alans del seu mitisme.

Impressions íntimes.—"Cants màgics", "Pessebres".

Suburbis.—"Festes llunyanes", "Escenes d'infants", "Diàlegs".

Tres variacions.—"Sis encantaments", "Cancó i dansa núm. 4".

Quan ell feia això era la intuïció pura i exclusiva la que anava convertint els moments madurs en música. Ara, Mompou se sent nequitzat per la psicologia i les seves intencions.

—Quan escric—ens diu—no faig més que traduir conceptes que sento dins de mi, i de tal manera els sento independents, que arribo a creure que jo no n'he estat la causa i si solament un mitjà d'expressió. Hi ha coincidències fins i tot entre temperaments oposats. Amb els invents passa sovint: quan s'entellexe un aparell o es troba una fórmula, sempre són cinc o sis és que ho solucionen en el mateix moment: solament que un, més ràpid que els altres, arriba primer, com en les curses de cavalls. Això que ara m'exhibeix d'una manera científica ho havia ja sentit per intuïció.

La conversa entra en un camp ple de suggestions on Mompou hi espigola moments que són la síntesi de grans concentracions. Ara veiem clar com l'aigua d'aquest llarg període de silenci de l'actor de Charmes.

És curiosa aquesta mena de música. Mompou no té l'audició interna; no pot escriure sobre la taula; no pensa la seva música. Té una sensibilitat—

la seva música pianística n'és la millor prova—i és de les teclades d'on treu tots els acords.

—Sobre la taula—aclareix—no em ve: és el piano qui cerca els motius dins de mi. Un acord no entenc que no pot néixer d'altra manera.

Creu encara que l'obra d'art és obra de segles. La música fins avui ha anat acumulant guanys preciosos, tots però, d'un mateix ordre: ha bastit una catèdral sennelme. Cal, doncs, deixar-la estar tal com és. L'obra de les joventuts no és la de posar-hi noves floretes, sinó de fer una catèdral nova.

—Això—declara—no ho farem nosaltres, però hi posarem els fonaments. Tot ho farà la intuïció. Quan surt una cosa pura, un compàs, per exemple, per a mi és una revelació. De moment no m'és possible de treballar-lo i he d'esperar una nova ocasió que m'assenyali el seu desenvolupament. És una espera, però, que no em nequitzat: passa un any o més i l'ocasió a la fi es presenta.

Darrerament ha fet *Alhambra* per a violí i piano, dedicat a Francesc Costa.

—Això—continua Mompou—m'ha costat més esforç perquè el corrent actual dins de l'art és el retorn: uns tornen a Mozart, altres a Bach. Jo no puc cercar res del que faig; sóc dins d'un corrent de coincidències que m'influïncien a despit de la meua voluntat i sento i veig les coses com si totes les intuïcions d'ara prenguessin forma i em revelessin formes del passat. Tinc, doncs, el desig de recomençar.

Veig Stravinski, en obres com "Edip Rei", per exemple, que mostra una música clàssica dins del modern. Ha arribat en un punt de motius sense composició ni desenvolupament on ell està satisfet d'haver-hi arribat, però un cop hi és s'hi troba tancat. Aquesta és una de les raons que m'han fet pensar en aquest recomençament que pregono. Per altra part, tanta música

com ara es fa geomètrica, cerebral, de mots creuats, m'ha decidit a covar la idea d'una melodia que cantés i s'acompanyés dins d'aquest terreny que sempre he seguit.

Mompou cerca raons agudes, fa citacions de noms, de tendències i s'assegura en la seva posició, que va apareixent cada cop més neta.

—Fins a l'any 1921—va dient—he arribat a una concreció d'elements primaris: ara vull estructurar-los, aquests elements. Estic, doncs, en l'època de la música que es feia en temps d'Escarlatti, però des del plànol de la nostra sensibilitat.

I encara per aquest procés de coincidències que he indicat, passo per les sonatines dels primitius, igual com Casella feia l'escarlattiana. Casella, però, era receptor, no emissor. "Soliditud" no és altra cosa que un retorn amb materials moderns.

Mompou sen al nostre costat amb les cames plegades i els braços també: eixit de moviments i de paraules. Ci per lla surt repetidament a la conversa el mot intuïció: hi escat sempre amb una propietat reminiscència i activa. Mompou l'estima tant, la intuïció, que s'allunya de tot allò que pugui falsejar-la.

—Jo no dic mai—segueix—"ara veig a fer tal cosa": ve un moment que s'anuncia un germen; no sabem el que serà: de moment és música. Mentre aquest germen va creixent, ell mateix va dient-me els que és.

D'aquesta elemental manera el jove compositor s'explica el procés de la seva música que ell diu de retorn, els altres moderna i tot hom intuitiva.

Per acabar direm que ara està fent "Preludis", dels quals ja en té enllestits quatre.

Entre aquest estiu i el que va d'hivern, ha escrit diverses cançons i la quarta "Cancó i dansa", de la col·lecció que té en projecte.

Després de la llarga temporada de concentració que acaba de deixar el jove mestre, ens cal esperar una fruita madura.

"Soliditud" n'és el primer compàs... RAMON XURIGUERA

LICEU

"LES NOCES DE FIGARO"

La represa d'aquesta obra, una donació de celebració abans d'ahir al Liceu un dels èxits més remarcables de l'actual temporada. Ho diguérem ja en la nota que, tot just acabada la representació, vam publicar a la nostra edició d'ahir, i en el pla d'insistir-hi encara, i de ratificar les nostres impressions. Una bona interpretació d'una obra de Mozart és quelcom de molt important, que no voldríem que passés desapercbut a cap dels nostres veritables amadors de música.

Sentim un goig ben legítim en poder dir que aquesta obra mestra del més prodigiós dels músics ha estat dignament executada al Liceu, escoltada amb emoció per un públic nombrosíssim, que sabé fer tots els honors que calien a la solemnitat de la veïllada.

El triomf de Mozart és el triomf ben significatiu de moltes coses per les quals hem advocat sempre amb sincera convicció. Es podrà dir que es tracta d'un fet isolat, de transcendència relativa, puix que no ha d'arribar a desvirtuar efectes de les desviacions del gust, o potser sempre. És, però, un fet. I a despit de totes les consideracions que aconsellen de moderar l'entusiasme i els optimismes, no ens podem estar d'entonar avui un al·leluia ben entusiàstic. Si hom desitja verament la redempció completa del públic que és deu de la música, cal que tota actuació que aparegui orientada noblement en aquest sentit sigui lloada sense reticències i celebrada cordialment. Felicitem-nos d'aquest èxit brillant de "Les noces de Figaro" al Liceu, i desitgem que sigui un precedent i un estimul per a altres accions semblants dins el mateix marc, car estem convençuts que té més eficàcia una veïllada d'aquestes que un any de prediques.

Hem parlat en altres ocasions d'aquesta incomparable creació de Mozart, expressió la més alta i completa del seu geni únic. El tema, però, és de tanta densitat que hom podria reprendre moltes vegades sense exhaurir els comentaris que pot suscitar, puix que a cada nova edició de la partitura hom pot rebre noves suggestions insoportables, i hom pot veure revelar-se millor les bel·leses ja cospades. No és endavant que Wagner aconsellava l'estudi ben atent i ben escrupolós, i és també extraordinàriament significatiu que ell veïés en "Les noces de Figaro" un model absolut, que no té parí en tota la literatura dramàtica musical.

Hom no sap què admirar més en aquesta meravella de partitura, en la qual la simplicitat de realització i l'economia de recursos contrasten vivament amb els efectes prodigiosos d'expressió que arreu són aconseguits. Mozart crea tota una acció musical infinitament matissada, d'una vida i una "veritat" que s'imposen irresistiblement a l'oient i li fan seguir tot el descabellament, identificat amb els mateixos personatges.

La caracterització de cada tipus és un miracle de precisió que ens descobreix els més adorables refinaments. I la creació d'ambient a cada escena, l'acció orquestral, vivacis-

sim sempre i tan justament evocadora, la fusió sempre perfecta del text i de la música, la riquesa de fantasia desplegada en el més insignificant comentari o detall de matissat, tots els aspectes, en fi, que hom pot considerar en la incomparable trama musical, proclamen amb eloqüència impressionant les qualitats gairebé sobrenaturals de la inspiració i la mestria absoluta del qui ha arribat a una concepció com aquesta, original, altament i plena de novetat en la seva epifànica volada.

Cal agrair als artistes que han cantat enguany aquesta obra l'esforç honorable que han fet per obtenir la interpretació reixida que els aplaudim. Tots han obert a una norma digníssima de respecte i devoció al geni de Mozart, que els qualifica ja de la manera més favorable.

La senyoreta Kandi, en la part de "Susana", la senyora Hussa en la de "Condesa", la senyoreta Perillous en la de "Querubín" i la senyora Zanardi en la de "Marcelina", mostren una intel·ligència gens vulgar i un tacte exquisit. Cantaren sempre amb admirable puresa d'estil i saberen trobar tothora el to just d'expressió.

El senyor Janssen féu un esplèndid "Conde de Almaviva", sobri i seriós, però perfectament encaixat. El senyor Schlutendorff obtingué amb la seva interpretació de l'espírit paper de "Figaro" un èxit complet. Excel·lent "Figaro" el que ens oferí aquest notable artista, al qual hem d'aplaudir sincerament el bon gust de no haver caigut en exageracions inútils. Sabé animar tota la seva actuació amb una vivacitat escatit i trobà detalls d'expressió verament reixits. Perfecta la creació del senyor Gombert en la part de "Don Basilio", i discretíssims els senyors Fiore (Don Bartolo), Gallifre (Don Curzio) i Giralt (Anton).

La tasca de l'orquestra, dirigida pel mestre Schillings, del tot encertada i digna d'elogi, l'Obertura, executada amb una admirable empena, fou aplaudidíssima, i el mestre fou cridat amb els cantaires a la il·lotja escènica al final de tots els actes.

B. S.

NOTES OFICIOSES

ORFEO "EL ROSER"

L'Orfeo "El Roser" assabenta els seus socis i els nombrosos amics de la barriada de Santa Madrona que tant el distingeixen amb llur simpatia que s'ha fet càrrec de la seva direcció el renomnat mestre Josep Marimón, les qualitats del qual han frapat tot seguit en l'esperit dels cantaires i els ha encoratjat per anar seguint la bona tasca ja començada, ço que ha de resultar ben profitós per a la bona música i el bell cantar.

TRANSFORMACIÓ D'UNA ENTITAT

El Patronat de l'Institut Musical Acadèmia Ardevol es transforma, per a ampliar el seu radi d'acció, en Patronat Ardevol, per a la protecció de la nostra joventut musical. Des d'ara tots els joves músics comptaran amb una sala i un públic on fer la seva presentació en el món de l'art i poder donar a conèixer llurs avenços, amb la sola formalitat que hi hagi un mestre que els presenti, o bé sofriran un

Notes d'estudiant

"ANY NOU, VIDA NOVA..."

L'any 1928 ha finit. Al voltant d'aquest esdeveniment periòdic s'ha fet si fa no fa la literatura sentimental de sempre. S'ha dit allò de les il·lusions marcides, de les esperances apagades i s'han entonat elegies al temps inexorable que passa. En el vuitanta per cent dels col·lats més o menys gratuïts que s'han escrit aquests dies predominava segurament aquesta filosofia trista. I és que, en fer el balanç de les anyades prèterites, tothom qui més qui menys sent una mica d'amargor arran de gola. És com un examen de les petites fallides de cada dia, de les accions no ajustades a les idees, dels programes que no han esdevingut realitats.

No voldria que aquest magre comentari a l'any que s'acaba i al que comença caigues dintre la tendència pessimista o elegíaca, o dintre de l'absolutament optimista, que fàcilment es confon de vegades amb el "menfisme". Perquè la humanitat moltes vegades és així, no se situa en termes mitjos. Però, si havia de donar una preferència obligada a un d'aquests dos extrems antitètics, indubtablement que em decantaria pel darrer. Entre un sentimental i un fressat, en el sentit radical de la paraula, a mi em sembla que no hi ha dubte.

La posició protocolar més enraonada, tal volta davant el temps que ve i el que se'n va, la trobaríem potser tornant sobre aquell tòpic tan rebregat de "any nou vida nova". Aquesta expressió podrà ésser tan suada com es vulgui, però és també profundament humana. I en dir humana, fins volem dir lògica, dintre l'ordre pràctic i defensiu de la lluita de cada dia.

Tota inconstància és un tanteig—diu un filòsof—. L'home que diu a "any nou vida nova", i ho diu amb un sincer desitj de renovament, ja contreu per aquest sol fet un veritable mèrit. Què hi fa que després defalleixi, que dels seus propòsits en realitzi una mínima part i fins que avanci cap al seu programa personal a empenes i tomballons. Propi és això de la humana natura, sempre, és clar, que existeixi en ell un ferm desig a guiar la voluntat, i una bona fe evident en la seva conducta.

L'home que diu a "any nou vida nova", i ho diu convençut, té una mirada compassiva pel seu passat, tal volta estèril, sent l'absurditat de la seva vida anterior, però en comptes de plorar sobre les seves ruïnes, en comptes de llançar al vent lamentos inútils i restar inactiu com un enca, es redreça, i si no la lluita, sent el desig de la lluita, tan admirable almenys com aquesta mateixa.

Potser és exagerat de voler veure en una dita popular més aviat rònica, un sentit de filosofia. Però és encara més marçador aquest aire escèptic amb què aquesta dita es pronuncia, i que en fa com la concreció i el símbol de totes les misèries humanes, i que demostra en el fons una desconfiança absoluta dels homes i de la vida. I això sí que no va enlloc. Per això cal reaccionar. Perquè si l'escèpticisme és una "pose" elegant per a un home d'edat madura, és ferotgement pernicios per a la joventut.

P. P. (Estudiant de Dret)

RETALLS

Copiem la contesta que Leandre Cervera ha donat al següent qüestionari de "L'Estudiant":

Què opineu de l'estat actual de la classe estudiantil catalana?

Ceeu en un revifament espiritual d'aquesta?

Què us sembla que cal fer per a obtenir aquest revifament?

Sou partidari d'un contacte entre intel·lectuals i estudiants?

Creieu que aquest contacte pot resultar beneficiós per als estudiants?

Leandre Cervera

I. En l'actualitat la classe escolar catalana ens produeix en conjunt un efecte deplorable. Naturalment, hi ha excepcions ben dignes d'ésser remarques, però en conjunt, repetixo, dona la impressió d'un estatament mancat de neguits espirituals, i atut pel pes aplacador d'una majoria de "menfismes" i acomodaticis. Els estudiants de vint anys endarrerats eren gent apassionada, impulsiva i cor-obera, disposada a exterioritzar a cada punt i amb tota noblesa els estats de desàcord, així com també els d'adhesió. Els estudiants d'avui són poc amics de comprometre's. Lleixen en gran

examen d'admissió aquells que es presenten per ells sols.

Una petita quota mensual contribuirà al sosteniment del Patronat Ardevol; els adherits a aquest Patronat gaudiran de dos concerts mensuals durant el curs acadèmic (d'octubre a juny, inclusivament). Un servirà per a l'actuació de joves artistes, i l'altre anirà a càrrec de l'orquestra "da camera" Ardevol, orquestra de nova formació, on els professors d'orquestra que actuaran són escollits entre els millors.

Aquest Patronat començarà a actuar el dia 20 del present mes al teatre Barcelona, amb un concert d'orquestra "da camera", en el qual actuarà de solista el prestigiós violinista F. Guerin. S'executaran obres de Bach, Haydn, Mozart i Wagner.

Les inscripcions al Patronat Ardevol poden fer-se a la secretaria (Ferran, 34, primer), on es donaran detalls.

profusió els diaris "independientes", i si incidentalment s'arriegen a "exterioritzar-se", llur "leid motiv" és un simple tema d'ortodoxia.

II. Naturalment, crec que l'atutment escolar és un fenomen passatger. Pobres de nosaltres que no fos així. Jo he tingut sempre una esperança cega en el gran paper que està reservat a la joventut escolar catalana dintre d'un futur molt proper. Jo confio que de la joventut escolar ha de sortir, no solament la selecció ciutadana que ens ridimirà a tots del pecat present de baixesa, sinó també el cor d'animadors eficients de l'obra redemptora d'aquella esperada minoria de seleccionats.

III. Crec que el camí que mena al ressorgiment de la classe escolar és el mateix que mena a l'assoliment de la veritable civilitat. La classe escolar pujarà de to a mesura que s'espolsi del seu damunt els defectes generals de la societat actual.

A totes les èpoques i a tots els països la classe escolar ha representat sempre el refugi de totes les inquietuds i de tots els anhelos de llibertat. Si a la nostra època i al nostre poble havem constatat amb dolor el primer cas d'exceptió d'aquesta regla general, fem els possibles de posar-hi el remei adequat. Procurarem que aquelles inquietuds i aquells anhelos se sentin a cobert de tota escames. Joventut sense neguits fa esperar una maduresa sense cor i sense sensibilitat.

Com s'aconsegueix aquesta performance? Simplement per mitjà d'una intensa i exemplar activitat de la minoria d'homes de cor i gran tromp espiritual que hi ha sempre a tots els agrupaments de gent jove.

IV. Els estudiants han de respondre també a una missió social que ningú no podrà regatejar-los. Ells han de representar a la societat una mena de pont entre l'intel·lectual i l'obrer. L'estudiant ha de mantenir un contacte constant entre aquests dos estaments socials, i amb aquesta actuació farà possible la mútua estimació dels elements que representaran en la civilització futura el cos i l'esperit de la societat.

Aquesta tasca, empresa amb l'anor dels apostolats, ultra traduir-se en un gran benefici de la col·lectivitat mostrada, pot ésser la base del despertar precoç del veritable ciutadà que hi ha dintre de cada home i que, moltes vegades, roman en perpètua latència ofegat per una ombra fantasmagòrica d'home pràctic, creat artificialment sota les influències i convencions de l'ambient familiar que envolta el plançol de cap de família que tots els pares veuen en cada fill tramés a la Universitat.

NOTICIARI

Ha sortit el número 2 de "L'Estudiant", amb el següent sumari: Editorial "Una energia malaguanyada", per R. Font i Ferran; "L'esperit dels estudiants"; "Les enquestes de 'L'Estudiant'"; un conte, "Joan i Eusebi", de J. M. Nicota; "Comentaris breus"; "Pompeu Fàbrega i nosaltres"; uns versos, "Galeno-Bar (Fantasia i Realitat)"; reproduïx el qüestionari de l'enquesta a la joventut; "L'esperit d'associació"; per Alfred Wagner; "Conversa amb J. M. de Segarra"; "Impromptu"; per Ernest Mestres; "Notes d'art" reproduïx uns quadros de Mas i Fontdevila i de Torres Garlada; i informació.

— Ha sortit el fascicle número XIII d'"Estudis Universitaris Catalans", publicació rediiva gràcies a la mai prou lloada Institució Patxot. És un fort volum de més de dues-centes vuitanta pàgines, i conté el següent sumari:

"El Pap i el Principat de Catalunya fins a la unió amb Aragó", per P. Kehr (continuació). — "Les antigues institucions escolars de la Tarragona restaurada", per mossèn Sanç Capdevila (conclusió). — "El triomf del rei En Joan I" (1387-1396), per Daniel Girona Llagostera (continuació). — "Més documents sobre la cultura catalana medieval", per Josep Rius, prev. — "Els autors privilegiats de Girona i altres fonts documentals de la Compilació Consuetudinària Gironina de Tomàs de Mieres", per F. Valls Tavernier. — "Els mapes catalans de la Bibliothèque Nationale de Paris", per Gonzal de Raparaz (fill). — "El manuscrit lat. 11550 de la Bibliothèque Nationale", per Pere Bohigas. — Recensions: Sobre Boullard, Ribera i Tarragó, Grieco, Bédier, Nicolau d'Olivier, Casadevall, Marco Polo, Crous-Kirchner, Jorba. — Revistes: — Notícies i informacions. — Gravats: El Cardenal D. Gaspar Cervantes de Gaeta. El manuscrit lat. 11550 de la Bibliothèque Nationale (figures 1, 2 i 3).

— Els Cursos de Pedagogia Tècnica afiliats a l'Institut de Ciències de l'Educació de Ginebra començaran el dia 21 dels corrents. El repartiment de classes tècniques serà com segueix: Dilluns i dijous, de set a vuit, Mesura del treball escolar, professor A. Gali; dimecres i divendres, Estudi del noi, professor N. Masó; dijous, de vuit a nou, Ensenyament de la composició, professor A. Gali; dijous, de vuit a nou, Aplicació del treball manual, professor N. Masó.

Les sessions pràctiques i experimentals seran organitzades d'acord amb les necessitats dels cursos. Les classes tècniques es donaran a l'Ateneu Polytechnicum (Alt de Sant Pere, 29), on es facilitaran tota mena de referències, els vespres, de set a nou.

AQUEST NÚMERO HA PASSAT PER LA CENSURA GOVERNATIVA

LES LLETRES

LA MUSA CONFIDENCIAL

Tinc un amic, En Clausells, que no solament m'ha escrit, al tombant de l'any, una lletra cordial, sinó que m'ha tramés, amb la seva firma, la de tres altres amics meus, que amb ell soparen al Colom en el trànsit de la nit de Sant Silvestre al tradicional Ninon. La recança de no haver-hi estat em feu prendre la ploma i vaig esplanar-me així:

En aquest any, Clausells, que enceta [els primers dies, de totes les colors dels-nous concerts; segueix el més famós marxant de mel·lades]

Marti, que hi hagi a l'univers; mil albes somnics, Toldrà, i en cançons menys focollada a sos camins; i vos, Nogúes, veieu la ronda al clar [de lluna de mil titelles amb bombins].

Hom em perdonarà que retregui aquesta anècdota. Hi encapçalo aquest article perquè en haver escrit aquells versos, i en la indecisió de fer-los servir o d'esquiar-los (no els he enviat encara, i potser els meus quatre amics no en sabran mai res) m'he anat desseinat imaginativament del meu cas particular, i m'he posat a pensar en el fat, en l'interès (secundari, però innegable) i fins i tot en els drets d'una certa poesia estreta i circumstancial, en tot menor, esplaní d'una Musa informal i adhuc irreverent envers el seu propi corum, però amb una varietat de tons que va del salamelec admiratiu al rebuït minzant, no excel·lent, si us plau, la simple tombarella de l'enginy. El característic d'aquesta llei de poesia és l'entonació confidencial, l'auca d'orella d'uns quants coneguts, la intimitat que pot arribar a hermètica, de les al·lusions, la peremptòria i efemeritat del pretext que excita un major o menor virtuosisme tècnic: tot sovint, la improvisació entremaliada, i sempre, la renúncia implícita a les honors públiques, alegrement barata des del somriure amical dels més afins.

Però quins delitosos escatiments d'èpoques històriques, de guerres literàries, de naixences, esclats i decadències d'escoles, d'interaccions de lletres i la vida, no facilitaria la impossible col·lecció, en qualsevol país, d'aquests ràpids poemes informals!

Una literatura nada d'això poc, o d'ha poc renada—com la nostra—seria bo que estimulés en algú una replega d'aquestes flors que no han tingut més propòsit que durar un dia. Hi trobaríem curioses anotacions expressives, espontànies traspassaments del geni poètic, lluriant-se incautament al subtil fregadís de l'immediat: testimonis acarnissats d'hiades i batracomomàquies del saborosíssim entre-bastidors de les cultures; pistes insperades per

No fa gaire, les revistes franceses retraguieren certes adreces de Stéphan Mallarmé. Aquest alt poeta escrit en quatrains, sense privar-se de les seves singulars condensacions i dislocacions expressives, les adreces de les lletres als seus amics. No s'en va poder dir ni una. Tot recordant ara aquestes ventoses combinacions d'accentos i rimas, em sento menat a creure que en el meu preament d'aquests poemes temes pot entrar-hi un cert instint de mandarisme literari. Però aquest instint no és pas abominable. És dolç i en certa mesura, convenient. Hom pot tenir al moll dels ossos coses ben pors que l'amorositat literària: i potser tenia raó Joan Alcover quan considerava amb mirada de menyspreu el front, corrugat i enterleuor que m'havia passat gaire del singular: saber de lletra.

Josep Carner

Informació catalana

Davant, més endavant, hi ha un [votem]

amb arbres a l'extrem: uns arbres mig barbuts, mig juvenils, pels quals el brau flagell sol és [bonança]

Davant, també al davant hi ha un sol [d'aur]

que sembla que de grates escolta un cor de mestres que

DISPOSICIONS
DIVERSESEl tràfec per la Vall
d'Aran

Madrid, 11. — Pel Ministeri de Finances s'ha ordenat la publicació d'una relació dels interessats amb dret a les primes de compensació establertes d'acord amb el Reglament de la Vall d'Aran, en trànsit per França, corresponent als mesos de gener a maig de l'any passat.

LES COMMISSIONS ADMINISTRATIVES DELS PORTS

Madrid, 11. — Una altra Reial ordre relativa a l'organització de les comissions administratives dels ports.

A) Sant Felip de Guixols i Palamós, que es refundiran amb el de Llançós, i s'encarregaran de la conservació i construcció dels ports de Banes, Roses, Estarri i Ametlla.

B) Dénia, amb els ports de Javea i Altea.

C) Port de Santa Maria, amb el grup de ports de Tarifa, Barbate, Rota i Puerto Real.

D) Mahó, amb els ports de Formentor i Ciutadella.

E) Eivissa, amb els ports de Sant Antoni i Calasaina.

F) Rivedesella, amb els ports de Llançós i Llastre.

Remanir els ports el càrrec de l'operació en els següents grups, al davant dels quals es designarà un enginyer de Camins com a cap dels serveis.

A) Alaró, Burriana i Benicarló.

B) Santa Cruz de la Palma, Llançós, Espinola, La Estaca, La Herradura, San Sebastián de la Gomera i Barlovento.

C) Arrecife, Cabra, Arrieta i Grandajal.

D) Gupiscoa, Oro, Guetaria, Llançós i Dev.

E) Biscaya, Motrico, Ondarra, Leizor, El Ancho, Bermeo, Beldia i Mudaca.

F) Santander, Castro-Urdiales, Santoña, Laredo, Suances, Comillas i San Vicente.

G) Lugo, Navia, Riveo, Bisio, Fos, Burela, Cillero, Vivero, Ribadouro, Barqueiro i Bares.

H) Corcubión, Malpica, Cornes, Camaliño i Finisterre.

A les Juntes d'Obres de Ports i Comissions administratives existents s'agruparan els ports que es donen en la següent relació:

A la de Barcelona: Arenys de Mar i Vilanova.

A la de Tarragona: Cambrils.

A la de Palma: Andraitx, Soller, Pollença, Alcúdia, Capdepera, Portocolom, Porto Cristo, Porto Petro i Cabrera.

EL CONSELL SUPERIOR DE FERROCARRILS

Madrid, 11. — Reial ordre de nomenament designant en Carles Prast Rodríguez de Llano i En Josep de Caralt, comte de Caralt, per al càrrec de vocals del Consell Superior de Ferrocarrils.

Una altra designant N.º Eduard Barre, N.º Antoni Massó, En Ciril Alexandre, En Manuel Alonso Zabala i el vescomte d'Escorialza per al càrrec de vocals del Consell Superior de Ferrocarrils.

MESURES DE SANITAT PROVINCIAL I MUNICIPAL

Madrid, 11. — "La Gaceta" publica una Reial ordre d'Governació d'acord amb les Diputacions provincials i Ajuntaments de capitals de província i pobles majors de vint mil habitants que no tinguin organització en funció dels Dispensaris antienfematis, subvencionis els que presenten les Juntes provincials i municipals de Sanitat.

Una altra disposant que els governadors civils ordenin amb urgència als sots-delegats de Medicina de tots els partits judicials de província que facin la correspondent visita per tal de comprovar si els alts dels caps de partit s'han complert o no que s'ha disposat en la Reial ordre del dia 23 d'abril de 1928 sobre adquisició d'una capsa d'autòpsies dels models que construeix la Fàbrica Nacional d'Armes de Toledo.

EL REGLAMENT DE LA CARRERA DIPLOMATICA

Madrid, 11. — Tal com hem dit aquesta tarda, don Alfonso ha signat un Reial decret que modifica el Reglament de la carrera diplomàtica.

El nou Reglament de la carrera desenvolupa ampliant els preceptes continguts en la llei de bases d'aquesta carrera que estableix l'existència d'una sola carrera, i deixa a extingir la diplomàtica i consular que existia abans.

Entre els preceptes més interessants del nou Reglament es poden destacar el de la convocatòria per a les oposicions, que es faran el febrer vinent, i que començaran en ci mes de maig del corrent any d'acord amb el programa ja determinat en la llei, però atenció la situació especial que per això s'havia creat als opositors que fa temps venien preparant-se, com que en la llei i en l'antic reglament s'exigia un mínim de vint-i-un anys i un màxim de trenta, per aquesta so, la vegada s'amplia l'edat fins als trenta-tres.

En les disposicions transitòries i especials, en les quals es preveu el mètode que cal seguir-se per a la fusió de les dues carreres, es regula el quart torn per a les va-

EL CONSELL
D'ECONOMIALa valoració de les merca-
deries en 1928

Madrid, 11. — Pel ministeri d'Economia Nacional s'ha dictat una Reial ordre que disposa el que segueix:

Primer. — Durant el període de tres mesos, a comptar de la publicació d'aquesta Reial ordre a la Gaceta de Madrid, totes les entitats i organismes col·laboradors del Consell de l'Economia Nacional, vocals i assessors interessats en la valoració oficial de les mercaderies corresponents a l'any en curs, hauran d'acudir a la informació que es declara oberta amb aquest fi, dirigint l'oportunitat escrita a la secretaria de la Secció de valoracions del propi Consell, i formulant les peticions raonades i justificades que cregui pertinents.

Segon. — Les Cambres de Comerç i Indústria, agrícoles i mineres i altres entitats col·laboradores del Consell de l'Economia Nacional, així com les corporatives amb representació en el si del dit Consell, proporcionaran a llurs electors les qüestions corresponents a llur indústria, d'acord als models publicats en la "Gaceta" del dia 4 de febrer de 1927, qüestionaris que haurien de tenir present tots els industrials, tan manufacturats com agrícoles i pecuaris, per al seu estricte compliment i transmissió de la repetida Secció del Consell, degudament signats i sellats, dintre del termini establert.

AL MINISTERI D'INSTRUCCIO

El ministre d'Instrucció pública ha rebut, entre altres visites, la del senyor Cornejo, i la del president de la Diputació de Huelva, que ha sol·licitat una subvenció per a l'Escola d'Arts i Oficis.

cant d'una i l'altra. En funcionari d'una d'aquestes que hagi exercit càrrec a l'altra quedarà en aptitud per a passar a la carrera unificada.

Un altre dels extrems interessants del Reglament és la supressió de la categoria d'agregat diplomàtic. L'ingrés serà per la categoria de tercer secretari i prestarà els seus serveis bé al centre o bé a les missions diplomàtiques o als consuls; en aquest darrer cas amb el càrrec de viceconsul.

EL CONSELL DEL PATRONAT DE CASES MILITARS

Madrid, 11. — Per Reial ordre circular de la Presidència s'ha ordenat que sigui baixa el vocal del Consell de la Direcció del Patronat de Cases Militars En Joaquim Gil Clement, i designa per a substituir-lo el coronel d'enginyers En Joan Saboniz.

SIGNATURA DE FOMENT

Madrid, 11. — Autoritzant a En Ferran Suárez de Tangil Angulo, comte de Valllellano, i a En Francesc Ansaldo perquè en el termini d'un any afectuin l'estudi i redacció del projecte d'una autovia que sortint de Sevilla i passant pels indrets que s'indiquen arribi fins a la frontera portuguesa.

SIGNATURA D'ECONOMIA

Madrid, 11. — Concedint la Gran Creu del Mèrit Agrícola a En Lluís Massó i Simó.

Idem a la senyora Júlia Siller l'encomenda de la mateixa orde, com també a En Josep Maria Castro Rivera.

Ha visitat el ministre d'Economia el senyor Pérez Uruiti, amb una comissió de comerciants en fusta espanyola, per tal de sol·licitar que sigui regulada la importació de fusta estrangera i, d'esser possible, que sigui reduïda.

EL PLA D'INSTRUCCIO DE L'EXERCIT

Madrid, 11. — El "Diario Oficial" del ministeri de l'Exèrcit publica aquest Pla general d'Instrucció per aquest any.

La Instrucció comprendrà tres parts: instrucció de les tropes i els quadros; cursos de perfeccionament, i manobres.

Es determinen els preceptes relatius a aconseguir els fins que comprèn la Instrucció i es donen normes per a preparar les tropes i els quadros per a la guerra, i proporcionar la deguda aptitud per al combat als individus i a les unitats.

FRANQUICIA POSTAL PER ALS INSTITUTS

Madrid, 11. — Per una Reial ordre d'Hisenda que insereix la "Gaceta", ha estat concedida als Instituts locals de Segona Ensenyança la franquícia postal per a la correspondència oficial.

LA JUNTA DE COMERÇ AMB ULTRAMAR

Madrid, 11. — Demà, a les onze, es reunirà al Ministeri d'Economia Nacional i sota la presidència del comte de los Andes, el ple de la Junta central del Comerç espanyol a Ultramar.

A les dues de la tarda, i per a commemorar el cinquè aniversari de la creació de la Junta, se celebrarà un banquet a l'Hotel Ritz, ofert pels delegats de les Cambres de Comerç espanyoles a Ultramar als senyors ministres d'Economia Nacional, el director general de Comerç i el president de la Comissió permanent de la Junta.

Península

EL BANC DE CRÉDIT
EXTERIOREs proposa la fusió de les
entitats concursants

Madrid, 11. — S'ha rebut ja al ministeri d'Hisenda el dictamen del Consell d'Estat sobre el concurs del Banc de Crèdit Exterior.

En aquest dictamen es proposa la fusió de les entitats concursants i l'acompanyen tres vots particulars: un a favor de l'Agrupació de Bancs, i dos a favor de l'entitat hispano-americana.

EL PATRO OR

Ha estat designada la
Comissió informadora

Madrid, 11. — Ha estat designada, per una Reial ordre del ministeri de Finances, la comissió que ha d'informar el Govern sobre la manera i les condicions en què hauria d'implantar-se el patró or a Espanya.

La forma, definitivament, en representació de l'Agricultura, don Josep Huesca, don Lluís Garcia Guisado i don Joaquim Velasco Martí; per la Indústria, don Pere Gual Vilallbi, don Alfons Churruarín i don Josep Maria González; pel Comerç, don Carlos Prast, don Josep Maria i don Josep Mongeló; per la Banca, el comte de los Gaitanes, el marquès de Cabanes i el senyor Santos Garetia, i com a tècnics, en representació del ministeri de Finances, el senyor Antoni Flores de Lemos, don Francesc Bernis, don Agustí Viñuales i don Josep Maria Tallada.

Els moviments polítics
delictuososES CRIDAT A DECLARAR
EL SENYOR LERROUX

Madrid, 11. — A la "Gaceta" d'avui s'insereix la següent requisitòria:

"Madrid.—Juzgado especial. — Pedro Navarro Rodríguez, magistrado, juez especial designado por el Consejo judicial para la instrucción del presente sumario, en virtud del presente hago saber:

Que por providencia de esta fecha, dictada en el sumario que instruyo con el número 528 del año 1928, del distrito del Hospicio de esta Corte, por maquinaciones envenenadas a un movimiento político que reviste caracteres de delito, tengo acordado citar por medio del presente, que se inserta en la "Gaceta de Madrid" y en el Boletín Oficial de la Provincia, a don Alejandro Lerroux García, domiciliado últimamente en esta Corte, calle de O'Donnell, número 4, y cuyo actual paradero se ignora, para que dentro del término de diez días, comparezca ante el Juzgado especial en las horas de audiencia en el Palacio de Justicia de esta Corte, a fin de recibirle declaración como testigo, previniéndole que de no verificarse sin alegar justa causa que se lo impida, le parará el perjuicio a que hubiere lugar en derecho.

Dado en Madrid, a 3 de enero de 1929.—El secretario, Angel de Vera.—El juez, Pedro Navarro Rodríguez."

També he tingut en el despatx als senyors Goicoechea i Loring, que pertanyen, com sabem, a la Societat Transatlàntica, o sigui la que ha d'establir la línia de dirigibles entre Espanya i Buenos Aires. Aquests senyors m'han parlat de la possibilitat d'aquestes línies i de la creació d'una escola necessària com a preliminar o antecedent de la implantació dels serveis. Aquests requereixen l'adquisició de material, i venien a veure la part que l'Estat podria prendre en ajut de la iniciativa.

De tot això —ha ategit el president— n'he pres diverses notes i les passaré als ministres corresponents. Ells m'informaran i jo procuraré donar a tot la solució que consideri més justa i que desitjo que sigui favorable, perquè no hi ha res tan desagradable com una negativa a una petició.

I ara anirà una estona a casa meua, i després al Palau per a dinar amb els comissionats de Sevilla, el ministre de la Governació i els generals Sanjurjo i Losada.

Aniré després a Price per a presenciar l'estrena de la revista "Las Maravillosas"—ha preguntat un periodista.

—Si ja tinc reservada la meua localitat. Aquest espectacle de les revistes és sempre interessant, perquè és brillant i té molta llum, música i alegria. Hi ha persones tímides, que critiquen l'espectacle d'aquests espectacles i desitjarien suprimir-los. En primer lloc, les revistes que es representen a Espanya no tenen estridències ni atreviments que les facin irreparables. Però a més a més hi ha una censura prèvia que impedeix atreviments de fons i de forma.

No és sols per a nosaltres pel que aquest espectacle ha de perdurar; és principalment per als estrangers que estan acostumats a les revistes en totes les modalitats que acaba de fer esment. No ténim èpica, per desgràcia, ja que no ténim fins ara un teatre en condicions, i si bé ténim agrupacions musicals magnífiques—precisament demà donarà un

DECLARACIONS DEL
CAP DEL GOVERNEl general inaugura unes
converses amb els perio-
distes

Madrid, 11.—El cap del Govern ha estat al seu despatx oficial de la Presidència des de dos quarts de set fins a dos quarts de nou del vespre.

Durant aquest temps ha rebut comissions i visites particulars, i en acabar l'audiència ha avisat els periodistes perquè poguessin al seu despatx, puix desitjava conversar amb ells.

—Any nou, vida nova —els ha dit—. Desitjo inaugurar aquesta nit unes converses amb vostès, els dies que tingui audiència, tant diplomàtiques com d'altre ordre, amb el fi de donar-los una referència, el més completa possible, perquè de moltes d'aquestes visites es dedueixen assumptes d'interès general. És clar que en les meves referències relatives al Cos diplomàtic he d'esser un xic més reservat, però de totes maneres sempre aquestes notícies les recolliran vostès molt millor que jo a la lleugera, quan surto de la Presidència, i no puc deturar-me com voldria.

—He sentit molt —ha continuat dient— no haver pogut conversar amb el representant de "Caras y caretas", el senyor Joan Josep Soiza, el qual m'ha estat recomanant pel senyor Francesc Rodríguez, i que tal vegada per un capgiratment d'ordes no ha acudit al meu despatx.

He rebut una comissió de metges municipals. Desitjaven parlar sobre certes anomalies en relació amb la provisió de places vacants. He pres això bona nota i procuraré que se m'informi amb tot detall sobre el particular.

A continuació he tingut al despatx el senyor Onrubia i la senyora vídua de Delgado, per a assumptes particulars.

M'ha visitat després una comissió, presidida pels senyors due de la Vega, Mazarrón i Estrada, que m'han parlat del règim referent als Monts de Pietat. Hi ha, segons m'han dit, una disposició del ministeri del Treball que, a judici dels comissionats, no comprèn o no deu de comprendre al Mont de Pietat, per la tasca benèfica que aquest desenvolupa.

També m'han visitat els metges de bany, per a parlar-me de la pròxima convocatòria per a cobrir les places que hi ha vacants.

A continuació he tingut el gust de conversar amb alguns representants de la Cooperativa de Cases barates de funcionaris d'Electricitat, cooperativa molt simpàtica i molt modesta. Consideren els comissionats que una recent disposició del ministeri del Treball podria afectar amb detriment el grup de cases barates que ja tenen aixecat. Tractaré amb el ministre del Treball sobre això per veure el que es pot fer a favor d'aquests modestos funcionaris.

Una altra comissió del Sindicat d'Agents de Canvi i Borsa m'ha visitat. Venia acompanyada del senyor Climent de Diego i el senyor Minyan. M'han parlat sobre l'aplicació d'un article del Codi Penal, ja vigent, que es refereix a la responsabilitat dels agents de Canvi i Borsa en certificar la procedència de les valors al portador.

També he tingut en el despatx als senyors Goicoechea i Loring, que pertanyen, com sabem, a la Societat Transatlàntica, o sigui la que ha d'establir la línia de dirigibles entre Espanya i Buenos Aires. Aquests senyors m'han parlat de la possibilitat d'aquestes línies i de la creació d'una escola necessària com a preliminar o antecedent de la implantació dels serveis. Aquests requereixen l'adquisició de material, i venien a veure la part que l'Estat podria prendre en ajut de la iniciativa.

De tot això —ha ategit el president— n'he pres diverses notes i les passaré als ministres corresponents. Ells m'informaran i jo procuraré donar a tot la solució que consideri més justa i que desitjo que sigui favorable, perquè no hi ha res tan desagradable com una negativa a una petició.

I ara anirà una estona a casa meua, i després al Palau per a dinar amb els comissionats de Sevilla, el ministre de la Governació i els generals Sanjurjo i Losada.

Aniré després a Price per a presenciar l'estrena de la revista "Las Maravillosas"—ha preguntat un periodista.

—Si ja tinc reservada la meua localitat. Aquest espectacle de les revistes és sempre interessant, perquè és brillant i té molta llum, música i alegria. Hi ha persones tímides, que critiquen l'espectacle d'aquests espectacles i desitjarien suprimir-los. En primer lloc, les revistes que es representen a Espanya no tenen estridències ni atreviments que les facin irreparables. Però a més a més hi ha una censura prèvia que impedeix atreviments de fons i de forma.

No és sols per a nosaltres pel que aquest espectacle ha de perdurar; és principalment per als estrangers que estan acostumats a les revistes en totes les modalitats que acaba de fer esment. No ténim èpica, per desgràcia, ja que no ténim fins ara un teatre en condicions, i si bé ténim agrupacions musicals magnífiques—precisament demà donarà un

EL SINDICAT
D'ACTORSHa discutit el projecte de
reglament nou

Madrid, 11. — El Sindicat d'Actors ha celebrat aquesta matinala assemblea general al Teatre Reina Victoria.

S'ha discutit el nou projecte de reglaments per articles.

L'article primer diu: "Amb la denominació de Sindicat d'Actors Espanyols està constituït a Madrid un Sindicat professional de previsió i defensa, orientat a dignificar les condicions morals i materials dels actors espanyols, elevat i defensat el concepte espiritual i l'aspecte industrial de l'art del Teatre i lluitant fins a aconseguir que la personalitat social de l'actor sigui considerada en el seu veritable valor, impedit tot atropellament amb l'artista es pretengui realitzar."

Queda aprovat per unanimitat.

L'article segon diu: "El sou assignat a l'actor pertanyent a aquest Sindicat no serà en cap cas inferior al calculat com imprescindible per a cobrir les seves atencions personals i artístiques, i serà el Sindicat l'encarregat de determinar el sou mínim de les companyies."

Intervenen en la discussió d'aquest article, sol·licitant alguns aclariments, els senyors Cortina, Sotillo, Fernández de Córdoba, Ramírez Ortiz, Llanos i Diezcan.

S'acorda afegir a l'article una esmena que diu: "El sou mínim de les companyies el fixarà el Sindicat, d'acord amb el Comitè paritari."

L'article tercer fa així: "Els compromisos contractats en virtut de contracte teatral hauran de verificar-se a les oficines d'aquest Sindicat, per tal que tinguin exacte compliment, tant per part de les empreses com dels actors sindicats. Ex. per tant, indispensable que el dit contracte sigui obligatori, i d'aquesta manera podran ésser defensats en tot moment els drets dels actors sindicats. Els senyors directores de companyies estan obligats a presentar llistes de components d'aquestes a les oficines del Sindicat, quaranta-vuit hores abans de començar la seva actuació."

El senyor Cortina s'oposa a la provisió d'aquest article, per creure que en la major part dels casos el contracte beneficia les empreses i perjudica l'actor.

El senyor Navarro aclareix que l'article està inspirat en la idea que el contracte sigui una força dintre el Comitè paritari, per tal que l'actor pugui reclamar i tingui un mitjà de defensa.

Intervenen en la discussió els senyors Ortiz, León, Montegudo i Llanos, i queda aprovat l'article amb petites modificacions.

El senyor Marcos desitja parlar, però el president no li concedeix la paraula perquè s'està discutint un assumpte d'indole interior, i per no tenir veu a l'assemblea el dit senyor.

El senyor Llanos fa ús de la paraula per demanar que es defineixi la situació dels empresaris actors i es vegi el mitjà de defensar els interessos d'aquests companys.

El senyor Garcia León afirma que creu que no és el moment adequat per a tractar d'aquest assumpte, i que l'assemblea es pot ocupar d'això quan s'acabi la discussió del reglament.

El senyor Llanos insisteix, i diu que cal que els empresaris actors tinguin representació als Comitès paritaris.

Rectifica el senyor Garcia de León, i el senyor Ricard Calvo abandona la presidència per a fer ús de la paraula.

Occupa la presidència el senyor Gorri.

El senyor Calvo pronuncia breus paraules, i se suma al prec del senyor Llanos, tot lamentant-se de la situació anòmla en què es troben dintre el Sindicat els actors empresaris, car no estan defensats els seus drets enlloc.

Intervenen els senyors Garcia León i Gabaldon, i a la fi s'acorda que els actors empresaris formulin al Sindicat una proposta que aplegui llurs aspiracions.

Es passa a tractar de l'article quart, que diu: "La jornada de labor haurà d'ésser sempre prudent, tant pel que fa als assaigs com a les representacions, i imposarà el Sindicat un criteri de justícia que impedeixi tot abus." S'aprova l'article en totalitat, i s'acorda que quan es discuteixin les bases es puntualitzi la jornada de treball.

El senyor Llanos formula un prec relatiu a la situació dels apuntadors dintre el Sindicat, i després de discutir alguns assumptes, s'acorda el mateix que amb els actors empresaris.

S'acorda celebrar assemblea diumenge que ve, i s'aixeca la sessió.

gran concert el mestre Lasalle i el Govern ha decidit anticipar l'hora del Consell a les quatre de la tarda amb el fi que els ministres puguin divertir-se amb bona música—no és de més que també tinguem les revistes.

No vol dir això que aquest espectacle tingui la protecció oficial, però tampoc diu que pugui tenir l'enemiga oficial, perquè amb això correu el perill que se'ns tindrà de retardats i de primmirats.

LES OPINIONS DE
BALMES"El Debate" segueix la
campanya

Madrid, 11. — "El Debate", en una de les seves notes del dia, torna a insistir en l'actualitat dels Judicis de Balmes, sobre els problemes espanyols, i recull els comentaris que alguns periòdics de Catalunya han fet a aquelles afirmacions, entre ells el publicat a "Catalunya Social", i com a complement i ratificació dels seus raonaments, insereix com a editorial un article del propi Jaume Balmes, sobre la preponderància militar, escrit el dia 18 de març de 1846, a Barcelona.

Del Palau reial
DESPATX DE DON ALFONS

Madrid, 11.—Han despatxat aquest matí don Alfonso els ministres de Foment i Economia.

Després ha rebut els comtes de Viadri i fills; la senyora Maria Cristina Lorente, vídua de Noriega; el senyor Conrat del Campo; el comte de Castella; el senyor Rafael Muñoz Lorente, qui li donà les gràcies per la seva designació per al càrrec de magistrat del Suprem; el comte de los Cobos, els senyors Llorenç Dalmau i Tequiel Vázquez, i d'altres.

Comptant don Alfonso el senyor Ferran Díaz de Mendoza, el qual li parlà del sprojectes per a la vinent temporada del teatre Espanyol.

Ha rebut, per últim, una comissió de Sevilla, que li parlà de l'Exposició d'Art Antic a la de Sevilla.

LA SENYORETA CASTELLANOS VISITA LA REINA

Madrid, 11.—Donya Cristina ha rebut diverses audiències, entre aquestes la senyora Mercè Castellanos.

La missió militar xilena

MANIFESTACIONS
DE L'AMBAIXADOR

Madrid, 11. — L'ambaixador de Xile a Espanya, parlant de la visita a Espanya de la Comissió de militars xilens, ha manifestat:

Fa molts pocs anys, i per iniciativa de l'actual president, es creà a Xile l'Acadèmia tècnica militar independent de l'Acadèmia de guerra.

L'objecte d'aquesta Acadèmia és formar tècnics en el ram de fabricació d'armament, pólvora, explosius, etc.

El professor de balística d'aquesta Acadèmia xilena és el comandant d'artilleria espanyol Adrados Sanpere, que és a Xile des del mes de maig de l'any passat.

Acordà el Gopern, que els del darrer curs, en acabar llurs estudis es traslladessin a Europa per a visitar establiments militars.

Sabedor el Govern xilè del desenvolupament assolit a Espanya per la indústria militar, disposa que els oficials d'aquest darrer curs visitessin, durant dos mesos, les fàbriques espanyoles.

La dita Comissió, complint les instruccions que rebé del ministre de la Guerra de Xile, va visitar ja l'Institut de premissió i el Laboratori d'enginyers. Ahir, a les sis de la tarda, fou presentada al president del Consell per l'ambaixador de Xile.

A la nit, marxaren cap a Sevilla, acompanyats de l'agregat militar de l'ambaixada, comandant Contreras Neri, i del capità Planes, designat pel Govern espanyol.

Tornaran a Madrid per a continuar llur visita pel nord d'Espanya.

El ministre d'Hisenda a Sevilla

Sevilla, 11. — En l'express ha arribat el ministre d'Hisenda. Ha baixat a l'estació de San Jerónimo, on l'esper

LA QUESTIO ROMANA

Sembla que les negociacions oficials portaran un acord

Roma, 11. — Les suposades negociacions entre el Quirinal i el Vaticà sobre la qüestió romana són el principal tema de comentari a tots els cicles polítics i eclesiàstics.

S'indica que, conformement al punt de vista del feixisme que la qüestió romana no té caràcter internacional, la Santa Seu ha accedit que s'obri un negociat en aquestes negociacions. L'Església i l'Estat italià. Per tant, el Vaticà, sempre segons aquests rumors, no exgiria cap sanció ni garantia de caràcter internacional.

S'afegix que el Sacre Col·legi de cardenals ha subscrit un document acatant per endavant qualsevol decisió del Pontífex.

Pel que respecta la delimitació del territori de sobirania de la Santa Seu, és probable que l'actual territori del Vaticà sigui gairebé doblat en extensió. També és probable que s'aconsegueixi que el territori del Vaticà tingui una estació ferroviària, la qual qüestió no presenta cap complicació perquè una línia fèrria passa molt prop del Vaticà.

Es evident que aquests rumors no tenen estat oficial, i que convé acollir-los amb molta mena de reserves. Tant al Vaticà com al Quirinal la reserva és absoluta. Tanmateix el discret silenci de la premsa feixista, adduc d'aquells diaris que més s'han significat per llurs atacs contra la Santa Seu, és molt significatiu i sembla obeir a una ordre.

Ha estat molt comentat el fet que en proclamar-se el nou jubileu s'ordeni que els fidels preguin per la llibertat de l'Església i del seu cap. — Fabra.

La malaltia del rei Jordi

SEGUIX LA MILLORA

Londres, 11. — El "British Medical Journal", referint-se a la malaltia del rei, diu que la millora progressa. En la fase actual de tan greu malaltia és el màxim que podia esperar-se. — Fabra.

Cal un botxi

Madrid, 11. — La Direcció General d'Assumptes Judicials i Eclesiàstics del ministeri de Justícia anuncia a la "Gaceta" la vacant d'una plaça d'executor de la justícia amb l'aver anual de 1.825 pessetes.

Per aspirar al càrrec caldrà presentar a la Direcció General una instància de l'aspirant amb certificat de naixement per a acreditar que el sol·licitant és major de 23 anys i menor de 50, i del Registre Central de Penats per a justificar que l'aspirant manca d'antecedents penals.

El raid del comte Zeppelin

UNA CONFERENCIA TECNICA

Madrid, 11. — Demà, dissabte, donarà una conferència a Cuatro Vientos, als oficials d'aviació, el tinent coronel Herrera, el qual explicarà el seu vol en el dirigible "Comte de Zeppelin".

Aquesta conferència serà de caràcter tècnic.

A la tarda se celebrarà un banquet amb què els oficials d'aviació obsequiaran el tinent coronel Herrera per l'excel·lent labor que realitza.

LA MALALTIA DEL SENYOR VILLANUEVA

Madrid, 11. — La malaltia de l'ex-president del Congrés senyor Miquel Villanueva sembla que presenta més mal aspecte per haver-se presentat nous focs infecciosos.

L'assistent, a més del doctor Huerta, el catedràtic de la Universitat de Sevilla senyor Delcamp.

FUNCIONARI INFIDEL

Madrid, 11. — La policia ha posat, aquesta tarda, a disposició del jutjat de guàrdia un funcionari d'Hisenda i tres amics d'aquest, que es dedicaven a defraudar el Tresor.

En els centres judicials es guarda gran reserva sobre aquest assumpte.

LES REGATES DE PLYMOUTH A SANTANDER

Santander, 11. — Amb referència a les regates de Plymouth a Santander, el president de la Federació de clubs nàutics del Nord d'Espanya, senyor Victoria López Dóriga, ha fet manifestacions, en les quals diu que no hi ha res d'últim, però en els clubs londinencs es tracta de les regates i ja s'han posat en contacte amb Espanya, Bèlgica, França i Noruega, i de totes aquestes nacions acudirán a les regates creuers i fins es pot donar per segur que la data serà el dia 26 d'agost.

El rei patrocina les regates i ha promès donar una copa.

El senyor Dóriga té alguns projectes en relació amb Espanya; un d'ells és organitzar una regata creuer que partirà de Santander i farà la travessia Bilbao, Sant Sebastià i arribarà fins a les costes de França i Arcahon.

En aquesta competició hi prendran part veleres de creuer per poder fer vida a bord.

L'EXPEDICIO ANTARTICA DE WILKINS

L'exploració serà ajornada

Nova York, 11. — Un diari d'aquesta ciutat ha rebut un ràdio de l'expedició Wilkins, en el qual es confirma que la Terra de Graham és un grup d'illes i no una península que formi part d'un continent.

Com es recorda, l'expedició Wilkins tenia la seva base a l'illa Decapcion. El telegrama de Wilkins diu que aquesta illa no és una base convenient i que no ha estat possible trobar una altra base apropiada i que, per consegüent, s'havia decidit tornar immediatament als Estats Units i ajornar l'exploració per a l'estació pròxima. No obstant, l'estiu vinent l'exploració sortirà d'una altra base. — Fabra.

EL SUPER-PACTE KELLOGG SOVIETIC

Una nota polonesa

Varsòvia, 11. — L'encarregat d'Afers de Polònia a Moscou ha fet lliurament al comissari rus d'Afers estrangers d'una nota en la qual el Govern polonès contesta a la que remiteix el Govern rus, proposant que el Pacte Kellogg fos posat en vigor abans de la data senyalada.

El Govern polonès fa protestes de pacifisme i declara que estudia detingudament la proposició russa, i que està disposada a acceptar-la, en principi, reservant-se el dret de proposar les reformes que cregui convenientes.

Recorda que l'article tercer del Pacte imposa als seus signants un procediment solidari de ratificació, com a base per a l'entrada en vigor del dit Pacte.

Per altra part, Polònia espera que el Pacte serà ratificat aviat, i el Govern polonès s'estranya que Rússia s'hagi dirigit a Lituània, per exemple, amb què no té fronteres comunes, i no hagi fet iguals propostions a Finlàndia, Estònia, Letònia i Romania.

De conformitat amb això, el Govern polonès, conecidor que és del seu deure, considera convenient dirigir-se d'una manera directa, a aquests Estats per a assabentar-se de llur opinió, respecte a les propostions fetes per Rússia a Polònia, i conecidor igualment llurs punts de vista sobre la signatura eventual del protocol proposat pel Govern dels soviets, amb data 20 de desembre de l'any passat. — Fabra.

La Diputació d'Oviedo

HAN DIMITIT TOTS ELS DIPUTATS

Oviedo, 11. — El governador civil ha acceptat la dimissió que li han presentat tots els diputats provincials. Aviat procedirà al nomenament de la nova corporació.

S'assegura que es designarà com a nou president l'actual governador civil de Burgos, senyor Josep de la Cuesta.

El monument a Colom a Santo Domingo

Madrid, 11. — Aquesta tarda s'han reunit al despatx del president, amb aquest, el duc de Veragua i el senyor Castro, que, junt amb el senyor Yanguas, formen el jurat per al monument a Colom a la illa de Santo Domingo.

Acordaren començar els treballs d'execució vinent i es reuniran a l'Assamblea.

EL FERROCARRIL JAEN-GRANADA

Madrid, 11. — Per Reial Ordre del ministeri de Foment es disposa que, amb el fi de concretar les aportacions que les provincies i entitats interessades han de fer per a la construcció del ferrocarril Jaén-Granada, es formi una comissió que proposi al Ministeri el que en relació amb aquest assumpte cregui convenient.

La comissió estarà formada per tècnics de l'Estat i representants dels interessos privats.

ASSEMBLEA DE JOVENTUTS CATALIQUES

Madrid, 11. — S'ha reunit al Palau Arquebisbal de Toledo, sota la presidència del cardenal Primate, el consell central de joventuts catòliques espanyoles.

El president, senyor Valiente, donà compte d'un avenç del programa de futura assemblea general de Joventuts que ha de celebrar-se a Madrid durant els dies 8, 9 i 10 de març.

El cardenal reiterà el seu propòsit d'assistir als actes de l'Assamblea i dir la missa de comunió general al púg de Los Angeles, amb assistència de representacions de totes les Joventuts Catòliques d'Espanya.

NOTICIES SEVILLANES

Sevilla, 11. — A dos quarts d'una de la matinada s'ha declarat foc a la botiga de paqueteria i quincalla situada a la Cuesta del Rosario, número 7.

Les pèrdues pugen a 100.000 pessetes.

Ha arribat el ministre d'Hisenda, senyor Calvo Sotelo, que ha estat rebut per entitats i comissions.

El senyor Calvo Sotelo ha rebut als periodistes i els ha dit que venia a presidir el consell del monopoli de Petrol, i que en el cas d'adoptar acords importants facilitaria una nota.

El ministre es mostra molt optimista respecte a la situació econòmica d'Espanya.

Estranger

LES ELECCIONS DE COLMAR

Felicitacions al candidat centralista

Estrasburg, 11. — El president del Consell general de l'Alt Rin, ha escrit a Hauser, candidat dels partits nacionals en les vinentes eleccions legislatives, felicitant-lo pels seus sentiments netament francesos i expressant la seva simpatia i admiració per la seva valenta campanya en aquest sentit. — Fabra.

Les reparacions de guerra L'ACTITUD ITALIANA

Londres, 11. — El "Daily Telegraph" creu saber que el govern italià, oficialment, ha fet saber que en l'eventualitat que el Comitè de Tècnics aprovés una reducció en els pagaments d'Alemanya a les antigues nacions aliades, segons el pla Dawes, Itàlia no prestaria la seva conformitat, llevat que les sumes fixades a Spa i que Itàlia paga a Nord-Amèrica i Londres, a compte dels deutes, fos reduïda en la mateixa proporció. — Fabra.

Mr. PARKER GILBERT VISITA Mr. HOOVER

Londres, 11. — Al "Times" li comuniquen de Nova York que el senyor Parkes Gilbert s'entrevistà amb el president Hoover i que no és probable que emprengui el seu retorn a Europa, abans de mitjans de l'any actual. — Fabra.

El Pacte Kellogg ES SEGURA L'ADHESIO DEL SENAT

París, 11. — Al "New York Herald" li comuniquen de Washington que es pot considerar com assegurada la votació del Pacte Kellogg pel Senat.

El senador Moses, un dels caps de l'oposició, ha declarat un "s'avindria a votar el text del dit tractat sense esmenes ni condicions. — Fabra.

Un alegre "policon"

Boulogne Sur Mer, 11. — El comandant del transatlàntic "Cap Arcona" ha lliurat a la policia especial del port un enginyer alemany que s'havia embarcat clandestinament a Hamburg amb intenció d'arribar a Buenos Aires.

De les seves declaracions es dedueix que el dit individu, qui residia a Buenos Aires, on estalviava uns deu mil marcs or, marxà a despendre's alegrement a Londres i a Hamburg, amb els dos últims marcs que li quedaven, adquirí un bitllet d'entrada a l'esmentat vaixell i s'amagà a la cala, poc abans de salpar amb direcció a Amèrica. — Fabra.

Ambaixador brasiler a Madrid

SERA NOMENAT EL SENYOR LLUIS GUIMARAES

Rio Janeiro, 11. — Aviat es signarà una extensa combinació diplomàtica. L'actual representant del Brasil a La Haia, senyor Luís Guimaraes, passarà a la categoria d'ambaixador prop del govern d'Espanya. — Fabra.

Els ferrocarrils canadencs 50 MILIONS DE DOLARS PER A NOVES LINES

Montreal, 11. — La Companyia ferroviària "Canadian Pacific" sembla que ha decidit destinar la quantitat de cinquanta milions de dolars per a la construcció de noves línies, entre les quals n'hi haurà una de 1.200 milles en terreny completament verge, a la part occidental del Canadà. — Fabra.

Incendis de boscos a Austràlia

Sydney, 11. — Continuen amb gran intensitat els incendis de boscos a les regions del Sud. Extenses zones forestals són preses de les flames i tots llurs habitants s'han vist obligats d'abandonar llurs residències. Les pèrdues materials excedeixen de 500.000 lliures esterlines, segons càlculs fets pel servei agronòmic. — Fabra.

UN HIVERN CRU L'ELBA I L'ODER ESTAN GLACIATS

Berlin, 11. — El fred a tot el país és extraordinari. L'Elba, més amunt de Hamburg, està completament glaçat. Igualment l'Oder, per damunt del qual la gent circula tranquil·lament.

Durant alguns dies la temperatura a Berlín, ha estat de 10 a 12 graus sota zero. Han arribat a registrar-se 19 graus sota zero. — Fabra.

LA POLITICA FRANCESA

Poincaré està disposat a seguir en el Govern

París, 11. — Els diaris assenyalen que el primer assalt donat a la Cambra contra el senyor Poincaré no tingué èxit. El senyor Poincaré demostrà una inquebrantable voluntat de seguir en el poder mentre tinguí majoria parlamentària. Es preveia que en la batalla d'avui, que serà més disputada, el senyor Poincaré obtindrà suficient majoria per a seguir governant. — Fabra.

EL DEBAT A LA CAMBRA

París, 11. — A la Cambra dels Diputats ha continuat la discussió de les interpellacions sobre política general. El radical-socialista senyor Berthoin justificà l'actitud del seu partit, el qual compli amb el seu deure quan s'associa a la majoria parlamentària del senyor Poincaré, però ara, acabada ja l'obra de l'estabilització, no existeixen les altes raons d'interès nacional que aconsellaven aquesta conducta, i, per tant, el partit pot recobrar la seva llibertat d'acció.

L'orador afirma que el partit desitja la pau religiosa i assegura la confiança dels seus amics polítics per a resoldre la greu qüestió de les relacions amb Alemanya, així com també per a mantenir la pau.

El senyor Berthoin demanà després al senyor Poincaré que definís clarament les direccions polítiques que es proposa donar als grans problemes que actualment es troben pendents de resolució. — Fabra.

L'ESQUERRA RADICAL

París, 11. — El grup de l'esquerra radical i s'acurà abans de la sessió de la nit, per a modificar els termes de la moció que serà presentada en nom seu.

Es molt probable que després d'haver examinat la situació i en vista de les declaracions del president del Consell, el grup renunciï a sostenir el text adoptat a la reunió celebrada aquesta tarda, i encarregarà al seu president, senyor Danielou, que presenti una moció, la redacció de la qual serà simplificada d'acord amb les opinions exposades aquest matí per alguns dels membres del grup.

La moció quedarà concebuda en aquests termes:

"La Cambra, aprovant les declaracions del Govern, confiant en aquest i rebutjant tota esmena, passa a l'Ordre del dia."

El senyor Danielou i el senyor Thomson estan disposats a signar aquest text, que serà, segurament, aprovat i signat, també, pels republicans d'esquerra. — Fabra.

POINCARÉ NO ES VOL OPOSAR A BRIAND

París, 11. — Contestant el senyor Poincaré a la sessió de la Cambra, a una reflexió formulada pel radical-socialista senyor Berthoin, ha dit que serà impossible, malgrat de tots els esforços que faci, posar-lo en una situació d'oposició respecte del senyor Briand. — Fabra.

Naufraga un vaixell que donava la volta al món

Panamà, 11. — El paquebot "Presidente Adams", que es dirigia cap a San Francisco, durant el seu viatge al voltant del món, pel Canal de Panamà, ha tocat contra un escull, prop de Cristobal, i s'ha enfonsat.

Tres remolcadors han acudit al lloc del sinistre i es fan actius treballs per tal de posar-lo a flote d'aigua. — Fabra.

El Gabinet portuguès HA DIMITIT EL MINISTRE DEL COMERÇ

Lisboa, 11. — El ministre de Comerç ha dimitit. — Fabra.

El quasi cop d'Estat a Mònac

AQUEST MES ES FARAN NOVES ELECCIONS

Niça, 11. — El príncep de Mònaco ha promulgat una ordenança suspensiu provisional, ment alguns articles de la constitució concernents als poders legislatius. Durant el mes de gener tindrà lloc les noves eleccions. — Fabra.

Els accidents de la mar ABORDATGE A LA MANEGA

Londres, 11. — Aquesta matinada ha ocorregut una col·lisió al Canal de la Manega, prop dels baixos de Goodwin, entre el vaixell alemany "Dione" i el suec "Oscod".

Com què ambdós vaixells no portaven aparells de telegrafia sense fils han disparat coets per a demanar auxili. Han acudit a prestar-lo els remolcadors del port de Dover "Lady Brassey" i "Lady Duncannon", els quals han remolcat el "Dione" vers la badia de Santa Marguerida, on ha quedat embarcat. El "Dione" té importants avaries a la part central. Es treballa intensament per a aparar-lo i posar-lo novament a flote d'aigua.

L'"Oscod", si bé també amb importants avaries a la seva proa, ha pogut seguir cap a la seva destinació.

Hom creu que no ha resultat cap víctima. — Fabra.

LA REVOLTA AFGANESA

Tribus que se sotmeten

Londres, 11. — Informacions rebudes de Peshavar indiquen que els rebels afgans van fer llur sotmissió. Les tribus dels nohmads i dels kugianis han fet llur sotmissió al rei. S'han retirat sense lluitar a la muntanya perquè el sobirà pogués dir que els havia derrotat. En canvi, d'aquest servei els caps d'aquelles tribus reberen importants quantitats de diner. Aquesta actitud ha causat gran efecte en la tribu dels xivarris, que era el centre de l'oposició. — Fabra.

Aman Ullah cedeix

Londres, 11. — Telegrafia de Nova Delhi que el periòdic afgà "Aman e Afgan" publicà el dia 7 una proclama del Rei en la qual aquest declara derogat gairebé totalment el programa de reformes que ocasionà la rebel·lió. — Fabra.

DETENICIO D'UN PRINCEP

Allahabad, 11. — El príncep afgà Sarwar Khan, fill d'Ayub Khan, ha estat detingut en aquesta població i empresonat a la presó europea.

Sarwar Khan és germà d'Omar Khan, que recentment faltà a la seva paraula i desaparegué d'Allahabad. — Fabra.

LA DICTADURA DEL REI ALEXANDRE

Ha estat ben rebuda a la Sèrbia meridional

Belgrad, 11. — El diari "Politika" reproduïx informacions procedents de la Sèrbia meridional confirmant l'excel·lent impressió produïda en aquella regió pel manifest del rei.

L'esmentat diari afegeix que és característic que la idea de l'organització del moviment actual i d'una lluita contra l'esperit de partits i la seva nefasta influència hagi estat emesa recentment als centres industrials, comercials i de la classe mitjana.

Per aquest motiu el gest del rei ha estat acollit particularment bé per totes les classes que venen en ell l'albada d'un nou període. — Fabra.

La terra es mou SOTRAGADA SISMICA A ALGERIA

Oran, 11. — A les dues de la matinada s'ha sentit una violenta sotragada sísmica.

Malgrat de l'amplitud de les oscil·lacions, el fenomen no ha causat desperfectes apreciables.

A la mateixa hora s'ha apreciat també una sotragada a Saint-Denis du Zig, que ha produït gran alarma en la població. — Fabra.

Uns projectes de cases en sèrie

SERVEIXEN PER PAGAR UNA PART DE LES REPARACIONS DE GUERRA

Frankfort, 11. — Ha arribat en aquesta capital una comissió d'arquitectes i tècnics francesos per tal de fer diversos encàrrecs relatius a la construcció de cases en sèrie, el valor de les quals serà inclòs en els pagaments per reparacions. — Fabra.

LA DIFICIL SITUACIO DE L'ACCIO FRANCESA

Un enterrament complicat

París, 11. — Aquest matí, al cementiri de Neuilly, se celebrà l'enterrament del cadàver del baró Lambert, degà dels Camelots del Roi i vicepresident que fou dels Cavallers pontífics.

A conseqüència de les ordres dictades per la Santa Seu respecte a l'Acció Francesa i persones adictes, la cerimònia ha tingut un caràcter exclusivament civil.

No obstant, el seguici anava precedit d'una gran creu, que portava el nou degà dels Camelots, i davant la tomba dos eclesiàstics desconsolats de la clerecia local resaren un respons.

Hi hagué discursos i no es produí cap incident.

A l'acte assistiren nombrosos amics del mort. — Fabra.

Els accidents de l'aire 5 MORTS I 3 FERITS

Middletown (Pennsilvània), 11. — A conseqüència de la caiguda d'un gran aeroplà de transport, a bord del qual anaven 10 persones, han resultat 5 morts i 3 ferits. — Fabra.

GRAN BRETANYA MORT D'UN Membre DE LA CAMBRA DELS LORDS

Londres, 11. — Anit passada morí el vescomte Howe. Tenia 67 anys. El succeirà a la cambra dels Lords el seu fill únic, el vescomte Curzon, membre unionista del Parlament pel districte de South Bathurst. — Fabra.

UNA NOÇA A L'INDIA

S'ha casat fastuosament el príncep hereu de Baroda

Bombai, 11. — Els diaris donen compte de les magnífiques cerimònies que s'han celebrat amb motiu del matrimoni del príncep hereu Raj Kumar Pralap Sinha Gaerwar, nét del maraja de Baroda, primer príncep de l'Índia, i que han acabat recentment.

Es considera que cap cerimònia nupcial no havia estat mai igual a aquesta que ha sorprès a tots els indis, encara que estan avesats a les grans manifestacions de riquesa dels seus reis.

A la desfilada, foren arrossegats canons d'or i d'argent, macissos, per brufols d'una raça pura i que anaven ricament habillats. Garlandes de veres perles descendien de la llitera d'or que portava els nuvis i la qual era arrossegada per un clofant cobert de planxes d'or i que portava al coll un collar de campanetes d'or pur.

Al parc del Palau, i davant d'una multitud, es lluraren combats d'elefants i de brúfols. Assistiren a les cerimònies més de 25 maharajhs i rajahs.

El príncep mullerat, com a present de noces a la seva esposa, li ofrenà les insignies de la reialesa amb una corona de maragda i un diamant que ostenta un sol i una lluna exortats de perles, evaluat en dues-centes mil lliures esterlines (sis milions de pessetes).

Al final de la cerimònia els esposos donaren la seva primera audiència al hall de Durbar, en el qual s'exhibia l'extraordinari tapís de perles, un dels grans tresors de l'Estat de Baroda, puix està evaluat en 30 milions de pessetes.

Els nuvis lluraren per als pobres, mig milió de pessetes. — Fabra.

FRANÇA

EL BALANÇ DEL BANC

París, 11. — El balanç setmanal del Banc de França assenyalà un augment de 702 milions de francs en l'encàix or. — Fabra.

LA VAGA A LES MINES

Nîmes, 11. — La vaga miniera, és avui un cas general en tots els centres miniers, llevat de la Grand Corbe on el nombre d'obres que ha tornat al treball puja un 4 per 100. En altres centres les entrades són insignificants. El Comitè central ha decidit convocar per al dilluns als obrers de totes les tendències. — Fabra.

A LES MINES D'AVEYRON

Decazeville, 11. — L'ordre de la vaga donada als miners de l'Aveyron pel Sindicat Unitari, o comunista, ha començat avui. No obstant, nombrosos obrers no han acceptat l'ordre del Sindicat Unitari. — Fabra.

MORT DE LA BESNETA DE LAMARTINE

Charolles, 11. — Ha mort la comtessa de Noblet, nascuda Elena de Monte Montherot, vesneta del poeta Lamartine. Tenia 42 anys i ha mort al castell de Saint-Point. — Fabra.

EL FISCAL FULLER, A PARIS

Cherbourg, 11. — Ha desembarcat en aquest port i continua el seu viatge cap a París, el senyor Fuller, que fou el governador nordamericà que signà la sentència de mort dictada contra Sacco i Vanzetti. — Fabra.

EL CONVENI FRANCO-ESPANYOL

París, 11. — Avui ha estat distribuït als diputats el projecte de llei aprovant el conveni signat entre Espanya i França el dia 16 de juliol de 1928, relatiu al funcionament de l'estació internacional de Canfranc i la via d'empalme de l'esmentada estació amb la C. de Abel.

Es tracta, com ja se sap, del ferrocarril transpirenàic que es va inaugurar l'últim estiu pel rei i el president de la República.

El Govern demana la ratificació del dit conveni en el termini més curt possible. — Fabra.

ESTATS UNITS

ELS "DRETS AMERICANS EN LA MAR"

Nova York, 11. — A conseqüència d'haver inaugurat la companyia anglesa "Comard Line" el servei de turisme entre Cuba i els Estats Units, aier que, com ja és sabut, ha despertat certa agitació en els centres nautics. S'han reunit els membres de l'Associació d'Armadors Americans, i s'ha nomenat una comissió encarregada d'examinar la proposta presentada per la majoria dels socis, demanant al Congrés una nova legislació per a protegir els "drets americans a la mar". — Fabra.

Nova York, 11. — En vista de la competència que ha sorgit entre les companyies nordamericanes i altres companyies estrangeres sobre el transport de viatgers a Cuba, s'ha constituït un Comitè que estudiarà i sotmetrà a l'aprovació del Congrés una sèrie de modificacions a la legislació actual, encaminades a protegir els drets americans marítims. — Fabra.

EL SENADOR BORAH VOL JUSTIFICAR-SE

Washington, 11. — Comunicant de Washington que el senador senyor Borah no està satisfet de l'enquesta que realitza el Senat amb motiu de l'acusació de què es objecte l'essentat senyor Borah, segons la qual acusació el senyor Borah ha rebut dels Soviets la quantitat de cent mil dòlars. L'essentat senador ha demanat al Govern que cerqui els difamadors i pesa demanar al Govern rus, per intercessió del Govern francès, que aclarixi aquest assumpte. — Fabra.

EXPOSICIONS D'ART

SALA PARÉS

SUBHASTA D'ART ANTIC I MODERN. Dies 10, 11 i 12 (tarda)

GALERIES LAYETANES

CORTS CATALANES, 114

M. BENEDICTO Escultura
A. PEYRO Ceràmica
N. VAQUEZ Pintura
SALO D'HIVERN. Selecció de pintures de firmes notables. Inauguració avui

ESTUDI ARENYES

CORTS CATALANES, 670

MARIA MUNTANES Pintura
Fins al 15 actual

LA PINACOTECA

PASSEIG DE GRACIA, 34

VIDAL QUADRES Pintura
Fins al 18 actual

MARIA ESCLASANS

Pielat, 10 (darrere la Catedral)

EXPOSICIO PERMANENT
Compra-venta de
ANTIGUITATS I OBJECTES D'ART

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRACIA, 96

MOBLES: Arts i belles oficines permanent.
Venda de catifes, perles autèntiques, DOMÈNEC SOLER Pintura

V. GARCIA SIMON

RAMBLA DE CATALUNYA, 29

Marc i molures d'art; policromats. Relleus, gravats i bugadats. Objectes d'art per a presentia

RENART

DIPUTACIO, 271. TEL. 16217

Reproduccions, enmarcament d'art, decoració, policromia exclusiva de la casa, objectes per a presents.

TAPISSOS PINTATS

estampats i teixits: Exposició continua de quadres a l'oli, gravats, oleografies, etc. Fabricació de marcs i molures.

F. MONTFALCON

Botero, 4, al cavallari de la Porta Ferrissa

Govern Civil

REUNIO

S'ha reunit, presidit pel governador, el Comitè Regulador de la Indústria Cotonera, que ha acordat que el ple del present trimestre se celebri a mig febrer.

LA CIRCULACIO DE PEATONS

El governador digné ahir als periodistes que havia ordenat la tirada d'un gran nombre de bans dels publicats per l'alcalde i que fan referència a la circulació dels vianants, per tal que la guàrdia civil i la de seguretat cooperin a l'acció dels urbans.

Afegí que per la seva banda secundarà la tasca de l'alcalde en les sancions que imposi, duplicant i quadruplicant les penyes, si calgués.

LA SALUT PUBLICA I ELS GATS CARREGATS DE TINYA QUE SE LA CAMPEN PER ENTRE ELS QUEVIURES

El governador ha rebut un escrit signat pels veïns d'un important mercat d'aquesta capital, en el qual es queixen de la munió de gats tanyosos que hi pullulen. Davant de la queixa, s'ha adreçat al president de la Societat Protectora d'Animals per preguntar-li si té algun local per tal de poder-hi encubir aquests gats, puix que donat el perill per a la salut pública que suposa llur permanència en el mercat, no hi haurà altre remei que disposar llur desaparició, tota vegada que la protecció de les persones és primer que la dels animals.

Els Tribunals

AUTE DE PROCESSAMENT

El jutjat de l'Audiència ha dictat aute de processament i presó, contra Manuel Garcia Gros (a) Franceset, acusat d'ésser l'autor dels robatoris dels magatzems del carrer de Casp i Ronda de Sant Pere, emesos darrerament.

ASSENyalaments PER A AVUI

Audiència Territorial
Sala primera. — Berga. Incident: Manuel Barons contra l'advocat de l'Estat.

Sala segona. — Universitat. Major quantia: Teresa Garrido contra Romuald Tudela.

Contencios. Recurs: Fiscal contra Joan Grament.

Recurs: Fiscal contra Miquel Serades.

Audiència Provincial

Secció primera. — Audiència. Un oral: per falsedat, contra Rafael González.

Secció segona. — Barcelona. Un oral: per furt contra Francesc Romero.

Secció tercera. — Hospital. Un oral: per estafa, contra Josep Vaguer. — Sud. Un oral: per estafa, contra Josep Maria Sans.

Secció quarta. — Continuació de la vista començada avui.

Català:

LA PUBLICITAT

és el teu diari

Darrera hora

DE BARCELONA

Adrià Gual, gravísim

Fa alguns dies que està greuement malalt el dramaturg Adrià Gual. Ahir empenjorà fins al punt que, a la tarda, fou combregat i extremanciat.

Adrià Gual té una infecció gripal.

A les dues de la matinada el malalt seguia molt greu i amb tendència a empenjor.

La notícia de què En Gual està greu ha circulat ràpidament aquesta nit per tots els teatres.

No cal dir que tothom feia vots pel restabliment de l'il·lustre malalt.

A conseqüència de la malaltia d'En Gual ha estat suspesa la representació de la "Ifigènia a Taurida", que havia de tenir lloc demà, diumenge, al Palau de la Música Catalana.

TEATRE NOVELTATS

Ahir a la nit s'hi estrenà "Qui no és amb mi...", drama en tres actes, de Ramon Vinyes. És una obra intensa i apassionada, molt dramàtica, i impressiona vivament els espectadors. Emilia Baró fa una gran creació de la protagonista. El decorat i presentació fan bonic de debò.

El públic acollí l'obra amb grans aplaudiments i reclamà l'autor al final de tots els actes.

INTOXICACIO GREU

Anit passada fou auxiliat al dispensari de Sant Martí, Domènec Brogal Sabater, de 24 anys, solter, el qual presentava intoxicació de pronòstic greu, produïda per haver ingerit àcid clorhídric pensant-se que era cervesa. El fet ocorregué a la fàbrica La Bohèmia, on treballava. Després d'auxiliat fou traslladat a l'Hospital Clínic.

AQUELLA GENT QUE BADA

Ahir, al carrer de Píquer, dos subjectes timen pel procediment de les musses 150 pessetes a Julià Senin Senin.

— Pel mateix procediment, al carrer de Borrell, en timen 500 pessetes a la serventa Joaquina Sánchez.

GITANO FERIT

Ahir va ingressar a l'Hospital Clínic el gitano Josep Mayano, el qual presentava una ferida d'arma de foc a la cuixa dreta. Declarà que no sabia qui li havia produït la dita lesió i que li havia estat ocasionada mentre dormia llerera la preso.

DENUNCIA

Vicents Massana presentà ahir una denúncia contra el seu apoderat, al qual acusa d'haver-li estafat 12 mil pessetes.

ALMIRALL ANGLÈS A BARCELONA

Amb l'express de França, ahir va arribar a aquesta ciutat l'almirall anglès Ernest Franko Ely.

DE MADRID

EL FRED A ZAMORA

Zamora, 11. — Fa un fred intensíssim. El termòmetre ha marcat avui 10 graus sota zero. Els carrers estan intransitables. Han ocorregut nombrosos accidents a moltes persones, afortunadament cap de greu. Les cavalleries han d'anar amb les potes folrades per a poder pujar el caní de l'estació.

EL NUNCI A SANT SEBASTIA

Sant Sebastià, 11. — Ha arribat el Nunci, el qual s'estaja a la residència dels jesuïtes. Li ha reït honors una companyia amb bandera i música.

Al palau arquebisbal s'ha celebrat una recepció.

L'AIGUA GELADA REBENTA LES CANYERIES A PALENCIA

Palència, 11. — S'han inaugurat els menjadors per a obrers pobres. Cada dia es reparteixen bons de pa i nombrosos àpats.

Fa un fred intens. El termòmetre marca 9 graus sota zero.

A conseqüència del fred han reït les canyeries de l'aigua.

Diputació

REUNIO DE LA PROVINCIAL PERMANENT

La Comissió provincial permanent, en la darrera sessió celebrada, adopta, entre altres, els següents acords:

Quedar assabentada d'un ofici de la Societat d'Atenció de Foguers d'aquesta ciutat, feliçtant aquesta Diputació provincial per haver pres al seu càrrec la restauració del Monestir de Sant Cugat del Vallès.

Acordir a la petició formulada pel cap del Departament de Documents de la Biblioteca del Congrés de Washington perquè s'estableixi el canvi del Butlletí oficial de la Província de Barcelona amb el que publica l'Institut Internacional Smithsonian d'Intercanvi, per ordre del Departament d'Informació d'aquell Congrés.

"A B C" comenta la labor dels Comitès Paritaris

Madrid, 11. — L'"A B C" d'avui segueix comentant l'eficàcia dels Comitès paritaris, i diu:

Tècnicament definit el Comitè paritari s'ha instaurat per a conciliar la pugna entre treball i capital, dirimir les discussions de tots dos interessos i mantenir llur relació pacífica.

Queda sobrentat que la seva funció seria ràpida, expedita— llevat de preceptes i normes contradictòries—i, per suposat, gratuïta i mòdica. Venim assistint a l'assaig d'aquests organismes sense disculpir la celeritat amb què alguns han procedit, però cada dia més persuadits de què la realitat no respon al disseny. Des del primer moment advertim defectes fonamentals i resultats negatius, més propicis a complicar els incidents i litigis que a anar obrint camí a l'avenç.

Abans de procurar-la la perllorben i fins impedeixen el desenvolupament d'aquests organismes el desmesurat del seu abast i els excessos i intrusió de llast, renyit amb la realitat—de vegades, com ho demostrarem, amb disposicions simulant i contradictòries—amb immediates i lamentables exigències que exasperen les discrepàncies entre patrons i obrers, i, sense dubte, s'ha evidenciat que aquesta reforma social, lluny d'ésser fàcil i barata, és complicada i onerosa.

Sentim el deure d'expressar el nostre criteri, raonant els fets. No som contraris, sinó partidaris, i ho hem proclamat sempre, de l'avenç jurídic en el camp de la lluita social, encara que creiem que la iniciativa privada pot avançar molt més i més positivament vers l'harmonia del capital i el treball, però creiem que el Comitè paritari no pot ésser l'òrgan tal com funciona. Hi ha una irregularitat, i és la càrrega. A espalles de la llei s'atribueix un tribut de sobirania i estableix una contribució. Ja no és l'Estat ni la facultat delegada de províncies i municipis l'òrgan del tribut; el Comitè paritari ha aconseguit tant o més, fixa per si sol el volum de l'impost que necessita recaptar i el distribueix com exacció forçosa sobre les quotes de la matrícula industrial en proporció d'un 3 o un 4 per 100; és ni més ni menys que un recàrrec contributiu obligatori i inapellable; i això per a tota la indústria, per a tot el comerç, per a tot els rams de la producció. El contribuent, agobiât pel cúmul de tributs directes o indirectes es veu sorprès per un nou rebut trimestral: no pot rebutjar-lo ni apellar a una junta de greuges; el repartiment és mecànic i absolutament forçós. Potser no necessari mal acudir a la intervenció i al veredict del Comitè, però ha d'aportar la quantitat fixada. No es pot desitjar més previsió.

Així, per exemple, el comitè de l'alimentació recapta i absorbeix molt sense que hagi de donar compte a superiors. Obtingué de les nostres societats 83.950 pessetes, això va ésser l'any passat, i per al vinent recaptarà naturalment, 12 mil pessetes més i assolirà la suma de 95.950 pessetes.

Es veritat que han millorat els sous i gratificacions del president, vice-president i vice-secretari, que fins ara havien estat de 7.000, 4.000 i 6.000 pessetes i que es donaran quelcom més de 3.000 pessetes, ara consignades, per a atencions de societats, quelcom més de les 2.000 anuals per a porses de treball, arribarà prop de mil duros les quatre mil pessetes per a conservació de mobiliari, pujaran a 17.950 pessetes per a altres gratificacions de personal, s'ampliarà la precaució de les despeses imprevistes avui ateses per la petita quantitat de 4.000 pessetes, i enfi, s'ampliarà així mateix la quantitat per a llibres i revistes que avui no passa de les mil pessetes. Verament que amb mil pessetes, què podrà llegir el comitè? i amb el que necessita llegir un comitè, pel compte, paritari!

Queda a part els ingressos de les multes, el producte de les quals també inverteix el comitè per si mateix. Parlem només del pressupost que es cobreix amb la contribució forçosa, però no cal espantar-s'hi per aquest total de 95.950 pessetes, encara que gastin més altres comitès; a Madrid funciona prop de dotze, sense incloure els nacionals, en formació hi ha uns quants que sumen de 15 a 20, i sabrà l'opinió el grapat de milions de pessetes que costa a la indústria i al comerç, però que en definitiva castiga amb un nou impost tots els consumidors, perquè és clar, la indústria i el comerç no són exercicis professionals i augmenta la escassetat amb un sobrepreu.

El senyor Poincaré invoca els resultats obtinguts per la Unió Nacional, especialment el sanejament del franc i el ressorgiment dels canvis i rendes.

Fa ressaltar que els articles relatius a les Congregacions estan d'acord amb les lleis laiques i adhoc han estat proposats pel mateix autor de les dites lleis.

Declarà que tant els seus camarades com ell estan disposats a fer respectar les lleis laiques.

Lloa la lleialtat dels senyors Sarraut i Queuille, i precisa que el manifest del senyor Oberkirch era una contesta als autonomistes, que valia únicament per al seu país natal.

El senyor Oberkirch — afegeix el president — combat els maneijaments dels autonomistes i prengué amb altres patriotes alsians la iniciativa de constituir un nou partit.

El president del Consell llafegeix que li fou pesat reconstituir el Gabinet sense els radicals, però que l'acord de les reparacions i la votació del pressupost en temps útil, exigien la constitució immediata d'un Gabinet, no d'acord amb la seva voluntat, però el qual programa havia d'ésser el mateix del Gabinet anterior.

Es felicita que el Pressupost hagi estat votat en temps útil, i anuncia que el Pressupost de 1930 comprendrà millores econòmiques i socials.

Ara es tracta de saber — diu — si aquesta obra ha d'ésser continuada pel Govern actual. Una crisi ministerial tendria actualment greus inconvenients i es trobaria amb grans dificultats per a la seva solució, però dintre algunes setmanes aquests inconvenients serien encara molt més greus.

El senyor Poincaré afegeix després:

Si avui volem firmement concertar una acció de les Cambres i el Govern, és necessari, primer, assegurar la defensa de la República i del règim parlamentari contra totes les accions contràries.

Gràcies al règim parlamentari, guanyarem la guerra, i a ell seguirem fideles, ja que és l'únic capaç d'assegurar les llibertats públiques i traduir exactament la voluntat del país.

El senyor Poincaré continua i reconeix el valor dels grups extraparlamentaris, però creu que la sobirania nacional resideix en el poble i els seus representants, i afirma que el Govern és més defensor que ningú de les lleis laiques en el que es refereix a les consciències.

Afegeix que no pot afegir res sobre els assumptes en curs, i que complirà el seu deure amb tota independència.

Res permet dir que una part qualsevol del Parlament o d'un partit qualsevol estigui compromesa en aquests assumptes.

Exposa el programa a realitzar aviat, que comprendrà la reforma fiscal, la protecció a l'estalvi, la protecció a l'agricultura, l'extensió de les assegurances socials, la reorganització de l'aeronàutica mercant, la ratificació del pacte Kellogg, el problema de les reparacions, etc.

Els tècnics — diu — seran independents, per les seves opinions no comprometràn els Governs.

El senyor Poincaré declara que si els perits no reconeixen la moderació i la justícia de les evaluacions franceses França tindrà dret a apellar al pla Dawes, i si les reconeixen "podrem ? diu — preveure per a un dia pròxim l'arranjament dels deutes interaliats, encara que les reparacions i els deutes no es confonen". — Fabra.

El Govern triomfa per 325 vots contra 251

París, 11. — Cambra dels diputats. En reprendre's la sessió, a les nou de la nit, el socialista Grumbach parla, tractant principalment de la qüestió d'Alsàcia.

Després el president de la Cambra, M. Bouisson, dona lectura de les mocions presentades, una d'elles, signada pel senyor Sibille, diu el que se segueix.

La Cambra aprova les declaracions del Govern i, confiant en ell, acorda entrar a l'Orde del Dia.

Un cop afirmada la lectura el cap del partit radical socialista, M. Daladier, puja a la tribuna.

Comença afirmant que el programa de Poincaré està inspirat únicament i exclusivament en el programa del partit radical socialista.

Crítica després la nova forma com han quedat redactats els articles referents a les congregacions religioses, i acaba dirigint vigorosos atacs a les dretes.

Parla després el comunista senyor Doriol, el qual diu que l'actual Govern li sembla un gran Consell d'Administració de la classe capitalista.

D'altra banda explica després el sentit del vot que van a emetre i els motius.

En parlar el senyor Walter, diputat per Alsàcia, i el socialista senyor Vicent Auried, es produeix un incident sorollós que obliga el president a suspendre la sessió.

Un cop represa aquesta, el senyor Daladier demana que es doni la prioritat per a la votació a la moció de desconfiança presentada pel partit radical socialista.

Solmesa a votació aquesta petició, queda rebutjada per 317 vots contra 252.

Després se sotmet a votació l'ordre del dia de confiança, presentada pel senyor Sibille. La dita ordre del dia és aprovada per 325 vots contra 215. — Fabra.

L'EXHAUSTEUR

Es el millor elevador de benzina que és coneix, i mitjançant el seu ús tindreu sempre la seguretat que el vostre motor estarà sempre alimentat amb una regulatitat extraordinària

Es fabrica en tres tamanyes diferents que permeten que és pugui adaptar sobre qualsevol cotxe

Demaneu detalls i referències sense compromís als representants exclusius

SOCIETAT GENERAL D'APLICACIONS INDUSTRIALS

RAMBLA DE CATALUNYA, 45

TELEFON 12.201

OC

Gasetta setmanal de Literatura, Art. Ciències i Esports

Ja sabeu la conversió a primera d'any d'aquesta gasetta tolosenca en òrgan de l'activitat intel·lectual dels Països d'OC. Les lletres catalanes, les lletres occitanes vessaran en les seves pàgines llur més valuosa producció i el comentari a la notícia de tot el moviment intel·lectual del món. Verb de dues cultures germanes i renaixents, situades al bell mig de l'Occident europeu, promou d'esdevenir la seva més completa, moderna, vivent expressió. Abundoses col·laboracions de les més famoses signatures franceses, avaloraran, també, regularment, les pàgines setmanals de "OC"

CORRESPONEU, SI US PLAU, AMB LA VOSTRA SUBSCRIPCIO. A L'EXIT D'AQUEST PERIODE, EL QUAL OBRE UN CAMP VASTISSIM I NOU A LES LLETRES CATALANES. OMLIU EL PRESENT BUTLLETÍ I TRAMETEU-LO SIGNAT A: "OC", VIA LAIETANA, 28, 5. A. BARCELONA

BUTLLETÍ DE SUBSCRIPCIO

En..... carrer..... núm.....
de.....
M..... us agrairà la tramessa de la gasetta "OC" i el cobrament..... (x) de la seva subscripció
..... de 1929.
Signatura,

PREU: 14 pessetes l'any

...S, ETC., AL PREU DE 300 PRESENTES TU

les publicacions

LA PAROLA CRISTIANA

REVISTA DE CATALUNYA

BUTLLETI SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA

BUTLLETI DEL FUTBOL CLUB BARCELONA

ANNALS DE MEDICINA

CIÈNCIES

LA NOVA REVISTA

RADIO LOT

EL BON PASTOR

BUTLLETI DE LA CLÍNICA SANT JORDI

són impreses a la

tipografia occitània

mallorca, 410 - Barcelona - telèfon 690

Catalunya

Fets diversos

Un bergantí encallat a Elvissa
Fa pocs dies que envestí la platja de Talamanca, al costat del port d'Elvissa, el bergantí italià "Natività". L'accident fou degut a la boira espessa i al mal temps.

Sorlosament, com que la rada de Talamanca té el fons de sorra, el bergantí pogué ésser salvat i portat a aquell port.

Un home mort a Reus
A Reus ha estat trobat el cadàver d'A. Gaudi, de 70 anys, al seu domicili del carrer de Sant Francesc, 26.

Segons dictamen facultatiu, el Gaudi morí de mort natural.

Un cavall agafat per un automòbil a la carretera de Montblanc
Un automòbil atropellà el cavall d'un pagès a la carretera de Montblanc. Li inferí greus lesions.

Dos detinguts a Reus
Per la policia governativa han estat detinguts a Reus Antoni Balanyo i Jaume Giménez, per haver promogut un esbalt del barallant-se i haver-se agredit mútuament.

Un home intenta suïcidar-se a Girona
Pere Ferrer Mundet, de 45 anys, casat, natural de Santa Eugènia de Ter, i domiciliat al carrer de la Rutlla, núm. 9, de Girona, s'ha inferit una profunda ferida d'arma blanca al coll.

Ha ingressat a l'Hospital en estat greu.

Una noia se suïcida a Manresa
S'ha suïcidat, tirant-se dalt d'un balcó, a la part del carrer de Manresa, la noia Regina Sala Estrada. Queda morta a l'acte.

Hom diu que determinà suïcidar-se per qüestions amoroses.

El jutge ordenà l'inhumament del cadàver i el seu trasllat al cementiri.

Baralla a Cervera
A la vora del Cafè Cama, establert a la ciutat de Cervera, foren trobats Isidre Tarragó i Escoda amb ferides de gravetat.

Més tard s'esbrinà que, trobant-se tots dos embriagats, havien barallat amb Josep Ferrer.

Accident automobilístic, a Sallent
A la carretera de Manresa a Berga, dins mateix de la vila de Sallent, va produir-se la topada d'un camió contra un cotxe de passatgers del servei Navàs-Manresa, del senyor Lluís Sala.

Sembla que la causa de l'accident fou la desviació produïda pel tren ascendent, que en aquell precís moment va tapar la visibilitat als conductors dels autos sinistrats, tal era la seva densitat.

Immediatament el veïnat acudí en auxili dels ferits: Ramon Puig i Tubau, de 46 anys, casat i natural de Serres; Isidre Mas i Obradors, de 41 anys, de Gaià; Joan Cabanes i Canudas, de 42 anys, de Sallent; i Francesc Codina i Costa, de 36 anys, de Manresa, cap dels quals fou de gravetat, llevat de Cabanes, que sofria profundes ferides a la cara.

Conduït el camió Francesc Codina Costa, i portava carregament de fruita.

L'autòmbus era conduït per Daniel Coromines i Cabanes, de Sallent.

Més tard, el Jutjat municipal prengué declaració a diferents testimonis, per depurar responsabilitats.

TARRAGONA
Visites de l'esquadra anglesa. Tongada de reunions: El Sàndori Marítim: Les obres del moll de Llevant.

Hom anuncia per al mes de febrer vinent la visita d'una divisió de l'esquadra anglesa.

Per al mes de març tocarà en aquest port una altra divisió.

Estan assenyalades les reunions generals de renovació de Consells de la majoria de les nostres entitats.

Dissabte se celebrarà la de la secció de futbol del Club Gimnàstic, i diumenge la d'aquell Club i del Club Nàutic.

Es a Tarragona l'enginyer director de les obres del Sàndori Marítim, senyor Josep Garcia Moreno.

Les obres de replanteig han estat iniciades.

Tot està a punt de començar a submergir els blocs que han de sostenir el moll de Llevant del nostre port.

SANT FELIU DE GUIXOLS
Cinema: Muniolpals: Altres noves.

L'esdeveniment màxim de la setmana l'ha constituït la projecció, al Saló Guixolenc, de la famosa pel·lícula "Ben-Hur", formidable producció que ha de plaure a tothom, si més no, per la dignitat artística amb què ha estat resolta.

El públic va respondre a la

crida que hom li havia fet, com respon sempre que se li ofereix or de llei.

Durant el mes de desembre passat va recaptar-se per arbitris municipals 29.402'83 pessetes.

A l'Escorxador, hom sacrificà 612 xais i cabrits, 39 vedelles i 136 porcs, amb un total de 22.770 quilos de carn.

Durant el finit any 1928 varen recaptar-se a l'Oficina Recaptatòria Municipal pessetes 259.394'43.

A l'Escorxador varen sacrificar-se durant el mateix temps, 7.426 xais i cabrits, 525 vedelles i 886 porcs, amb un total de 238.019 quilos.

Abans el ferm del carrer Estret era molt dolent. Ara, d'ençà que en una secció hom hi ha fet clavegueres, està pitjor que mai.

Els dies de pluja és totalment impossible de passar per aquell indret, puix les voravies i la rambla es confonen en un rierol indistint.

Seria demanar molt, interessar-nos perquè s'endugués convenientment el ferm del dit carrer?

Ara que s'ha d'anar a la substitució de la volta de la col·lecció de la Rambla d'En Pi i Margall, creiem que fóra el moment més oportú per a procurar el desviament d'aquella claveguera cap a una qualsevol de les clavegueres generals que desguassaven fora del port, o almenys d'allargar el cobriment d'aquella, diem-ne riera, fins arran de les ones.

Així s'evitaria el mal efecte que suposa el tenir descobert i al bell mig del Parc una via d'aigües residuals i la mala olor que se'n desprèn.

Recollirà algú aquesta justa queixa?

En la sessió de l'Ajuntament del dia 4 d'aquest mes, s'aprovà un informe pel qual quedaven eliminats diversos contribuents del padró de la contribució especial sobre clavegueres i del d'arbitris sobre canals, i comptes per 4.361'20 pessetes.

Quedà atesa la reclamació d'alguns contra l'acord relatiu a la instal·lació clandestina de molins.

Passaren a Foment i s'exposaran 10 dies al públic, les instal·lacions de Joaquim Masgrau Capdevila, "La Suberina", Josep Noguer i Antoni Lladó i Vidal (molins).

Passà a Foment la que signa Tomasa Coromines, vídua de Cosp.

En la sessió del dia 9, s'acordà requerir a Mercè de Barquer i a Pere Rius i Calvet, a què enderroguin, tal com ofereixen, les cases números 7, 8 i 10 del carrer de Teluan, i cedixin el terreny que ha de passar a via pública.

S'aprovà, i quedarà exposada 20 dies al públic, la llista d'electors de compromissaris per a l'elecció de senadors.

S'aproven comptes per pessetes 8.613'75, i l'extraordinari acord, del mes de desembre.

Hom demanà la gratificació demanada per al recaptador d'arbitris i el concert demanat per la Societat Robert i Companyia (Mina Rovellada).

Passà a informe una instància de Dolores Mitjà, de Canet, sollicitant ésser nomenada llevadora municipal.

Passaren a Foment i Sanitat la instància de Felip Mallot i Guitart (obres): a Foment, i s'exposarà 10 dies al públic, la de Càndida Torroella (motor); a Foment, la del comte de Torroella de Montgrí (obres).

Hom concedí en venda un ninot que tenia en arrendament, Joan Gelabert i Amargant.

IGUALADA

L'estalvi

Durant el mes de desembre passat, la Sucursal, en aquesta ciutat, de la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis, ha rebut, en concepte d'imposicions, la quantitat de pessetes 455.656'81, i ha reintegrat la suma global de 439.428'34 pessetes.

Queda, per an, una diferència de 16.228'47 pessetes a favor de les imposicions.

S'han obert 66 llibretes noves.

Paral·lelament, va mantenint-se a un nivell gairebé insuperable la xifra de lectors concurrents a la Biblioteca Pública, puix que en els 23 dies que estigué oberta n'hi concorregueren 2.726, que es distribuïren en: homes, 960; dones, 834; infants, 932.

S'han prestat 3.054 serveis de lectura, classificats tal com segueix:

Llibres d'infants, 1.361; obres generals, 210; Filosofia, 19; Religió, 52; Ciències socials, 46; Filologia, 7; Ciències pures, 61; Ciències aplicades, 41; Bona Arts, 38; Literatura, 1.066; Història i Geografia, 133.

D'entre les diverses obres que durant el mes de desembre

passat han ingressat a la Biblioteca Pública, cal esmentar, d'una manera molt particular, les obres completes de Joan Aleover i els quatre volums de la Història de Catalunya, de Rovira i Virgili.

EIVISSA

El servei setmanal: El temps. Altres noves

La Cambra Agrícola de les Balears ha parlat de fer gestions perquè es modifiquin les actuals línies de vapor i perquè d'Eivissa es pugui tenir un altre vapor setmanal a Barcelona i perquè es rebaixin els preus dels passatges, avui tan pujats, per tal que pugui ésser més fàcil als ciutadans d'anar a Barcelona per a visitar l'Exposició, esdeveniment que tothom espera amb desig.

El vapor "Mahón", que fa el servei Barcelona-Eivissa, seguit arribant aquí a les onze del matí; ha sortit aquesta tarda a les cinc, ço que fa suposar que arribarà a Barcelona demà al migdia.

Porta força passatge, i entre altres mercaderies, 70 caixes de peix.

Altres negocis hi hauria si la línia fos servida per un vaixell que fes la travessia en dotze hores, per les 150 milles que ha de recórrer entre els dos ports.

Fa un temps esplèndid; no hem vist la neu. Ha plogut força i els pagesos estan contents, i esperen un bon any.

T. S. F.

PROGRAMES PER A AVUI

RADIO BARCELONA, 344'8 m.

11'00: Batallades horàries de la Catedral. Nota del Servei Meteorològic de la Diputació Provincial de Barcelona. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps al N.-E. d'Espanya, a la mar i a les rutes aèries. Nota meteorològica radiotelegràfica per a les línies aèries.

13'30: Emissió de sobretaula. Tancament del Borsí del matí. El Trio Ibèria interpretarà: "Peñalba", pas doble, L. Margall; "Cielo argentino", pericon, Moles i Grau; "Dulce caricia", vals, E. Gillet; "Hamlet", selecció, A. Thomas-Tavan; "Au feu du camp", L. Siede; "Flores del Japón", fox, P. Palau; "Gitana nua", pas doble, R. Mayoral. S'alternarà amb discos de gramola.

14'45: Tancament de l'Estació.

17'30: Apertura de l'Estació. El Sextet Ràdio interpretarà: "Kosmópolis", one step, J. Dotres Vilà; "La Seta", pas doble, A. Cotó; "A orillas del Nilo", havanera, A. Cotó.

18'00: Cotitzacions dels mercats internacionals i canvi de valors. Tancament de Borsa.

18'10: El Sextet Ràdio interpretarà: "Rosas de Granada", pas doble, Tonió; "Romeu i Julieta", selecció, Ch. Gounod-Tavan; "Boleró", Ditz Giles; "La mejor del puerto", xotis, F. Alonso; "Coppelia", fantasia-ballet, L. Delibes-Tavan.

19'00: Tancament de l'Estació.

20'30: Apertura de l'Estació. Curs superior de francès, a càrrec de l'Acadèmia Massé, pel professor francès M. Martin.

21'00: Batallades horàries de la Catedral. Nota del Servei Meteorològic de la Diputació Provincial de Barcelona. Estat del temps a Europa i a Espanya. Estat del temps al N.-E. d'Espanya, a la mar i a les rutes aèries.

21'05: Cotitzacions de monedes i valors. Darreres notícies. Tancament del Borsí de la tarda.

21'10: L'Orquestra de l'Estació interpretarà: "Retreta militar", estrena, S. Raurich; "La Marsellesa", selecció, M. F. Caballero; "La costurera", havanera, A. Cotó; "Pétalos volando", vals boston, J. M. Soler; "Sylvia", ballet, L. Delibes-Alder; "Egmont", obertura, L. van Beethoven.

21'10: Retransmissió parcial de l'òpera "La Favorita", de Donizetti, des del Gran Teatre del Liceu.

RADIO CATALANA, 277'8 m.

21'00: Butlletí meteorològic de Catalunya. Pronòstic del temps. Cotitzacions de Borsa de Barcelona. Sants del dia. Crònica d'art, esports i modes.

Acte de concert: Empar Casamayor, tiple; Teodor Yzaga, estilista; Bonaventura Dini, violoncel·lista.

Presentació a Ràdio Catalana de l'Agrupació Artística de Saxofons, dirigida per Francesc Casanoves i integrada pels professors Francesc Fernández, Josep Sanc, Bonaventura Cosidor, Artur Aguado i Isidre Ribal.

El programa d'aquesta nit serà executat per l'ordre indicat.

Per l'Orquestra: "Sterne des Orient", marxa, Siede; "Paraph", obertura, Suppé.

Programa de la senyoreta Casamayor: "El cabo primero", Caballero; "Tardor", Gelabert; "Aromes del Quercalt", N. Pérez; "La Geisha", Jones; "Molinos de viento", Luna.

Programa de l'Agrupació Artística: "Dernière pensée", Weber-Wittman; "Adagio" (del sextet), Beethoven-Wittman; "Moment musical", Schubert-Casanoves; "Danse hongroise" (solo de saxofon i piano), King-Hager.

Per l'Orquestra: "Córdoba", Albéniz.

Programa del senyor Dini: "Nocturne", Brahms; "Aforanza", Granados; "Le cigne", Saint-Saens; "Elegie", Fauré.

Programa del senyor Isaga: "Lo han visto con otra", tango, Pettorossi; "Noche de Reyes", tango, Maffia; "Ojos como tizones", zamba, Donato; "Bandonéon arrabalero", tango, Bachicha; "Carnaval", tango, Orieta.

Per l'Orquestra: "La Bohème", fantasia, Puccini; "Aragón", pas doble, Sentis.

24'00: Tancament de l'Estació.

La vida religiosa

Sants d'avui: Sant Arcadi, màrtir; sant Alfred, abat, i santa Tàcia, màrtir.

Sants de demà: La Sagrada Família; sant Gumersind i sant Sermodu, màrtirs; sants Lleonor i Remigi, bisbes, i santa Verònica de Binasco, verge.

Quaranta hores: Avui església de Sant Sever, de les vuit del matí a les sis de la tarda.

Demà: església parroquial de Sant Jaume, a les mateixes hores.

Comunió reparadora: Avui església de Pompeia.

Demà: església parroquial de Sant Josep, de Gràcia.

Adoració nocturna: Avui torn de Sant Josep Oriol.

Demà: torn de Nostra Dona dels Dolors.

Vetlles en sufragi de les ànimes del Purgatori: avui torn de la Verge del Pilar.

Demà: torn de Maria Auxiliadora.

DONATIS
Una pia dona senyora ha fet present a l'església parroquial de Collsabadell d'un artístic "Viacrucis", que serà inaugurat solennement la pròxima Quaresma.

Una altra senyora ha fet present també a la mateixa parroquia d'una esplèndida masseta de plata

repujada, obra dels orífers Vachier i Pallier, per a l'altar de la Verge de la Bona Sort.

PER AL MONUMENT DEL CARDENAL VIVES

Per al monument al senyor cardenal Vives i Tutó, que s'està aixecant a Llavanes, s'han rebut últimament les següents quantitats: recaptada efectuada a la parroquia de Sans, 115 pessetes; Central de Vides de Cement, 500; Na Teresa Coma, vídua de Graupera, 25; senyor marqués de Camps, 100; un desconegut, 3; En Policarpo Pasqual, 10 pessetes; N'Ignasi Tunyí, 5; senyor bisbe de Canàries, 100; doctor En Josep Maria Carbó, canonge de Girona, 25; reverend En Manuel Travesa, arxiprest del Vendrell, 10.

Per a l'estàtua del cardenal: reverend En Jaume Terrats, 5 pessetes; reverend En Narcís Vilarrasa, 5; reverend llicenciat En Josep Taché, 3; reverend En Josep Paradedà, 3; reverend En Francesc Rosals, 5; reverend En Josep Serra, 5; reverend rector de Torroella de Montgrí, 5.

LLIGA ESPIRITUAL DE LA MARE DE DEU DE MONTSERRAT

La Junta Directiva de la Lliga Espiritual de Nostra Dona de Montserrat prega als seus socis l'assistència al solemne ofici que tindrà lloc demà, diumenge, a dos quarts d'onze, al Temple Expiatori de la Sagrada Família, en el qual el poble cantarà la missa gregoriana "Cum jubilo".

La festa se celebrarà amb motiu de la inauguració d'un altar a la Mare de Déu de Montserrat.

LA DE LA SAGRADA FAMÍLIA
La presència del reverendíssim pare abat de Montserrat donarà aquest any un especial relleu als cultes que en l'hor del seu titular se celebraran demà, diumenge, al Temple Expiatori de la Sagrada Família. Ultra els cultes acostumats, a les vuit el reverendíssim pare Marçet benirà l'altar de la eripia del Temple dedicat a Nostra Dona de Montserrat, i tot seguit celebrarà missa de comunió general.

El bisbe, doctor Miralles, s'ha dignat acceptar el celebrar aquests actes. L'ofici començarà a dos quarts d'onze.

La il·luminació dels campanars i teieres es farà a entrada de foc i un cor acabada la funció de la tarda.

LLIGA ESPIRITUAL DE NOSTRA DONA SANTA MARIA DE MONTSERRAT
(Parroquia de N. D. dels Angels)

Demà, diumenge, tindrà lloc a la parroquia església de Nostra Dona dels Angels la missa de comunió general reglamentària d'aquest mes, a les vuit del matí, en el transcurso de la qual s'interpretarà música sacra i cançons eucarístiques, com de costum. La plàtica preparatòria anirà a càrrec del reverend mossèn Enric Tutusaus, prevere, consiliari d'aquesta entitat.

COMPANIA TRASATLANTICA

SERVEIS REGULARS

LINIA DE LA CANTABRICA A CUBA-MEXIC

El vapor "CRISTOBAL COLON" sortirà de Bilbao el dia 14, de Santander el 14, de Gijón el 15, i de Cornyia el 16 de febrer.
Pròxima sortida el dia 12 de març, vapor "Alfonso XIII".

LINIA DE LA MEDITERRANEA AL BRASIL-PLATA

El vapor "INFANTA ISABEL DE BORBON" sortirà de Barcelona el dia 5, d'Almeria el 6, de Màlaga el 6 i de Cadix el 8 de febrer, cap a Santa Cruz de Tenerife, Rio de Janeiro, Montevideo i Buenos Aires.
Pròxima sortida el dia 5 de març, vapor "Reina Victoria Eugenia".

LINIA DE LA MEDITERRANEA A CUBA-NOVA YORK

El vapor "MAGALLANES" sortirà de Barcelona el dia 4, de Tarragona el 4, de València el 5, d'Alacant el 6, de Màlaga el 7 i de Cadix el 9 de febrer.
Pròxima sortida el dia 28 de març, vapor "Juan Sebastián Elcano".

LINIA DE LA MEDITERRANEA A PUERTO RICO, VENEZUELA I COLOMBIA

El vapor "MANUEL ARNUS" sortirà de Barcelona el dia 13, de València el 14, de Màlaga el 15 i de Cadix el 17 de febrer.

LINIA DE FILIPINES

El vapor "C. LOPEZ Y LOPEZ" sortirà de Bilbao el dia 26 de gener, de Gijón el 5 de febrer, de Cornyia el 6, de Vigo el 7, de Cadix el 10, de València el 12 i de Barcelona el 15 de febrer.

LINIA A FERNANDO POO

El vapor "MONTEVIDEO" sortirà de Barcelona el 15 de febrer, cap a València, Alacant i de Cadix el 20.

LINIA A NOVA YORK-CUBA

El vapor "LEON XIII" sortirà de Barcelona el 27, de València el 28 de febrer i de Màlaga el 2, de Cadix el 4, i de Vigo el 6 de març, cap a Nova York-Cuba.

Servei tipus Grand Hotel: T. S. F.: Radiotelefonía: Capella: Orquestra, &c.
Les comoditats i tracte que gaudix el passatge es mantenen a l'altura tradicional de la Companyia.

També té establerta aquesta Companyia una xarxa de serveis combinats per als principals ports del món servits per línies regulars.

Per a informes, a les oficines de la Companyia: PLACA DE MEDINACELI, 8, BARCELONA, i al seu consignatari, A. RIPOI, Via Laietana, 3, Barcelona.

I sense saber ell mateix com aquella mentida li havia sortit dels llavis, amb pas ferm i solemne avançà entre els francesos.

El destacament era un dels enviats a les ordres de Duronnel per a capturar pels carrers de Moscou els rampinyadors, i sobre tot els incendiàries, que segons l'opinió dels caps francesos en aquell moment eren la causa de l'incendi. El destacament recorregué alguns carrers, i detingué cinc russos sospectes: un botiguer, dos sanaristes, un pagès, un eriat, després alguns rampinyadors. El més suspecte de tots, però, era Pere. Quan hagueren arribat al casal de la muralla de Zuvoro, on era establerta la presó militar, hi xaren Pere de banda, amb una guàrdia molt severa.

noia. Aquesta noia semblà a Pere el tipus perfecte de la bellesa oriental, de celles fines, negres, cara allargada, extraordinàriament dolça, sense expressió.

Al mig de la multitud, entre les piles d'objectes, amb el seu vestit de seda i el xal lila clar que li cobria el cap, feia pensar en una planta fràgil d'hivernacle tirada a la neu. Seia damunt d'uns fardells, una mica darrera la vella, i els seus ulls grans, negres, immòbils, de pestanyes llarguíssimes, miraven els soldats. Es veia que sabia que era bonica i que se n'espantava. La seva cara colpí Pere, i amb les presses, en passar al llarg de la tanca, es girà moltes vegades per veure-la. Com que no trobà els que buscava, Pere s'aturà i mirà al seu volt.

Pere, amb la nena, al braç, cridava més l'atenció que abans, i al seu voltant s'agrupaven alguns russos, homes i dones.

—Que has perdut algú, bon home? —Sou noble? —De qui és aquesta criatura? —li preguntaven.

Pere respongué que la nena era d'una dona amb mocador gran negre que seia amb els seus en aquell indret. Preguntà si algú sabia on havien anat.

—Deuen ésser els Enferos—digué un vell diaire, dirigint-se a una dona picada de verola. Senyor Déu meu, ajudeu-nos!—digué amb la seva veu de baix professional.

—No són pas els Enferos!—respongué la dona.—Els Enferos han marxat aquest matí. Deu éss

